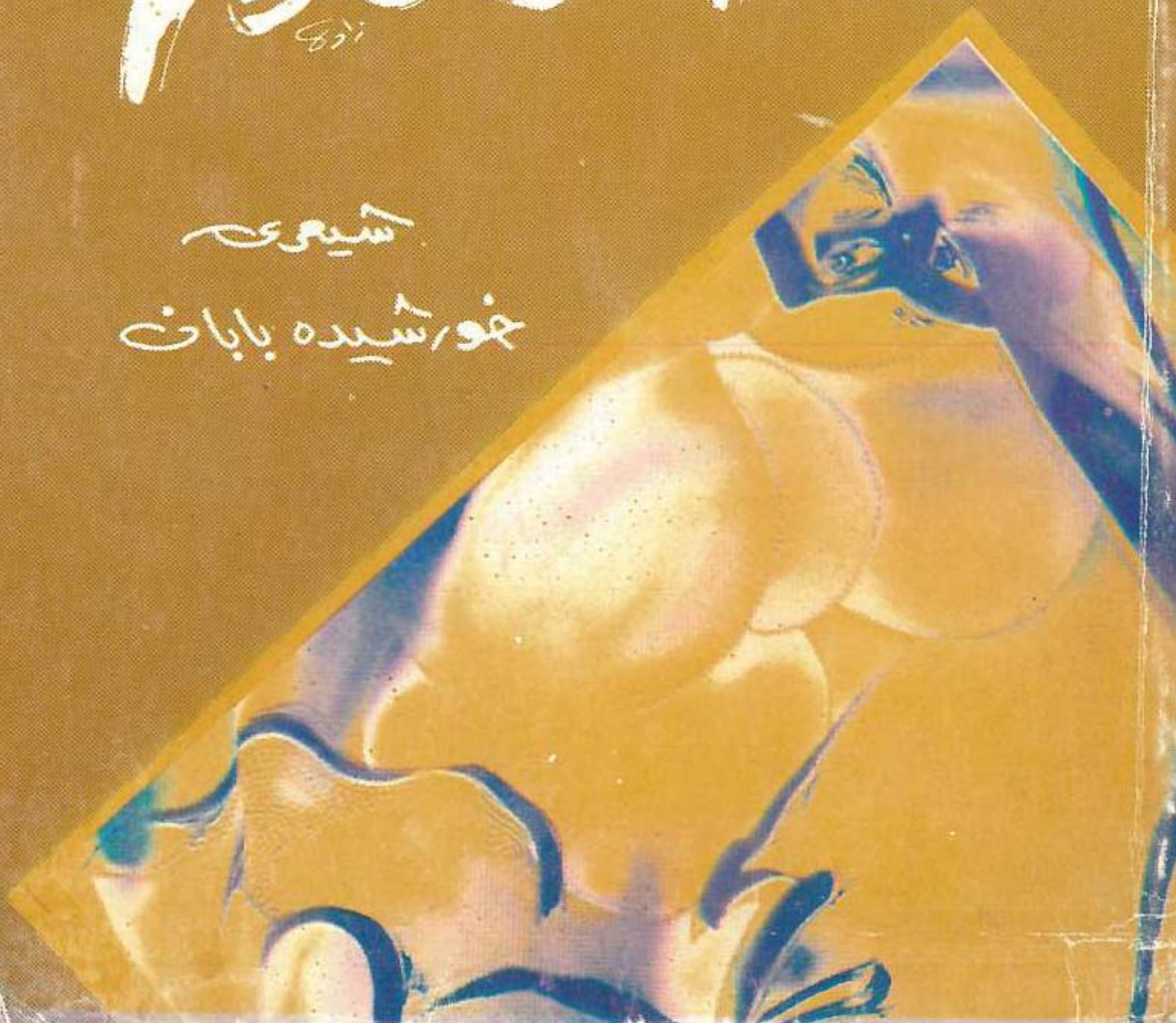

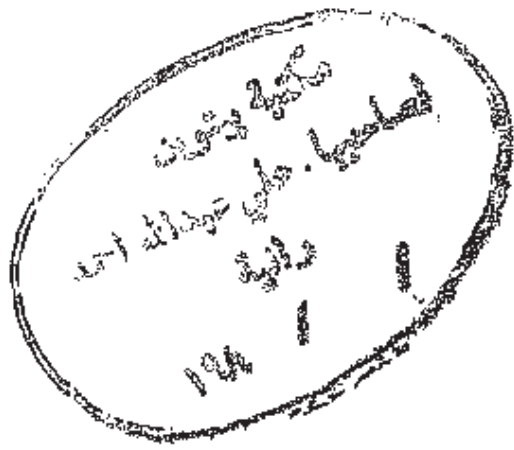

کتابخانه عمومی عراق و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
دولت عراق و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
زنجیره‌ی شماره (۲۰۶)

سازمان

اسماعیل
خورشیده بابان

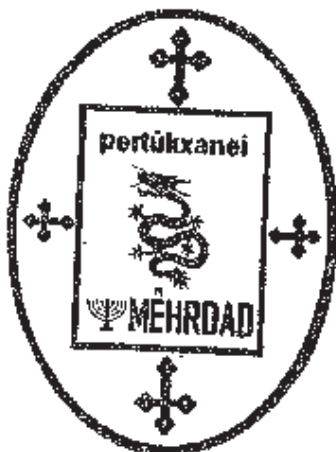

کوماری عراق
وهزارهتی روشنییری و راگه یانندن
دهزگای روشنییری و بلاوکردنهوی کوردی
زنجیره ژماره (۴،۶)

دارهوهن

خورشیده بابان

دارهوهن

ئهه دارهوهن ئهزانی کیم
من ئهه کهسهه بۆت ئهسووتیم

بۆت ئهسووتیم ههروهکو موم
توم زور خوشتر ئهوی لهخوم

دارهوهن - دارهوهن

دارهقهزوان

من مناله‌که‌م که تو یان کو شتم
تازاری سه‌ختو سوسیان بی چه شتم

پیشکشہ بہ :

- گیانی پاک و پیروزی ماموستا « گیو موکریانی » .
- بہ ھمووئو پینوسہ دلسوزانہی مہ بہ ستیان تہ نیا
راژہی ویژه ووشہی پیروزی کوردی بہ .

ھہو النامہی کئیب

سەرەتایەکی کورت

دیاره پەيامی خامە، لای ھەموو نووسەریک، وەکو بەک نی بە ھەبە وشە دەکاتە شاباشی کاتە وەرژەکانی خوی. ھەبە وشە دەکاتە دەلالی بازاری سەودا ھەشە وشە دەکاتە سبب، ھەناسەبە تیدا دەدات. . . لە ڕیگای پیتە بە پیتەکانی ژان و ژیانەو، ئاوینەبەکی ڕوونی زات و وینەبەکی تەلخی کۆمەلمان نیشان دەدات.

خورشیدە لە دەستەبە سببە.

چاوخشاندنیکە سەربەبە ھونراوە ناسکەکانیدا بۆمان ڕوون دەکاتەو کە وشە «واتە دەربەربینی دەنگی مروف پەروانەبە خوی» تاقە بەختەو ھەریبە کە بوی ماوەتەو ھەو شانازی پێو دەکات. ئەو بەختەو ھەریبە وەکو تاکە تەرازوویبەکی قورس و سەنگین و پۆلایین ھاوتای تایەکەبە تری ژیانەبە دەکات: کە کویرەو ھەریبەو ھیچبە تر.

دیاره ئیمە ھیشتا نەگەبشتووینە ئەو ئاستەبە نرخ و بایەبەکی کەسانی ناو کۆمەلە کەمان بەراستی بناسین و ھیشتا پێوانەبە راستەقینەبە ئەو بایەخەمان نەدوژیو ھەو. ئەگینا ھەقە بەچاویبەکی ترەو ھەروانینە خوشکانی خەباتکاری وەک خورشیدە.

دەئیم: خەباتکار، چونکە پالەوانیبتە تەنھا مەیدانی جەنگی گوللە دەری ناخات. بەلکو ھەموو وورە بەرنەدان و بەردەوامی و کۆلنەدانیک لە مەیدانی پان و بەربلاوی ژیاندا، لەسەر ڕیبازی

راستی و هاوشان رویشتی میژووی پیشکھوتنی مروژ دا،
پالہوانیتی یه که بو خوی.

قهلم دانه نان لهناو کومه لیکدا که نرخي قهلم نازانی.

که ووشه له سه ریشه و هه ره شه زیاتر به خاوه نه که ی نابەخشی
جوړیکی تری شوین دیاری پالہوانیتی یه.

ئەمە بە نەسبەت هەموو نووسەرێکەو. . . جا نەخوازە که ئەو
نووسەرەش ئافره تیکی ناو ئەم کۆمەڵە گوناحە ی ئیمە بیت.

ئەم بیرانەم بە پیرا دین له کاتیکدا هه ندی دیری ژیا نی «خورشیده»
به ده ستخه تی خوی ده خوینمه وه.

داستانیکی تر له زنجیره ی هه زاره ها داستانی وونی کهسانی ئەم
کوردستانه .

هه قه له جیاتی ئەوه ی خه لکی ئەم خاکه ، شوناسنامه هه لگرن ،

داستان نامه بخه نه باخه لیانه وه . . .

هیی : گه ئەمه کاریکه نالوی خو له تو ماری دلدا ئەم داستانانه

تومارکراون و ته نها هاروژاندن و هه لژاندنیان ده وتی به هه رحال ،

باری نه ده یین ئەم ئەندیشه دلنشینانه له باسه که مان هه لپویرن . . .

باچاو یک به م رازانه دا بخشین .

له سالی ۱۹۴۲دا «خورشیده» دنیای وولاته که ی بینی «ته مه نی

هه شت سالییم بریتی یه له بی باوکی و بی دایکی و سامناکی کوری

مامی خۆم ، واته برازای باوکم ، باوکی به فیل کوشت ،! و

لهزه مانی پاشایه تی بوگه ندا به بهرتیل خوی رزگار کردو ملک و مالی
 لی داگیر کردین . . . هه تا ئیسته ش ژیا نی من بریتی یه له شه شکه نه چه و
 سه رسامی به هوی ته و گولله یه وه که ئاموزاکه م له پشته وه به باو کمیه وه
 نا . . ! «سه ره تایی خویندتم بو مندالیم ده گه ریتته وه، به لام به هوی
 بی باو کیسه وه، له پولی چواردا له خویندن دابرام . ده ست ژتیکی
 له شه ندازه به ده ر دل ره ق و کونه په رست و پووله کی که وئبووم . . . ته و
 براو که س و کارهی سه ر به م ئافره ته دل ره قه درهنده یه بوون، هه ر
 هه مان ریازی دوزمنایه تی و بگره زیاتریشیان له گه ل گرتم و
 به رده و امیش . . . له ماوه ی شه ش مانگدا دوو ماله میردی بو پاره
 په یدا کردن بو گیرفانی خوی بی کردم . . . به لام هیچیانم بی قبول
 نه کرا . . . هه رچوئیک بی خوم رزگار کردو گه رامه وه پوله که ی
 خوم . . هه ر هه مان سال به دوووم ده رچوووم بو پولی پینجه می
 سه ره تایی . . ئیتر به ته نیاو به نه بوونی و به بی که سی، خویندنی
 سه ره تاییم ته واو کرد . . به لام به هوی ده ستی چه په لی ته ورته
 چاوچنو که وه، که خه لک بی یان ته ووت دایک « که له ئاموزا باوک
 کوژه که م بو سه ر ژیانم، خه ته رتر بوو» . . له قوتابخانه ی ناوه ندی
 وه ریان نه گرتم چونکه له «نفوسدا» هه شت سال ته مه نی زیاد
 کردبووم . . ناچار به شداری سی خولم کردو له هه رسیکیاندا به
 یه که م ده رچوووم و له خولی سییه مدا دامه زرام و بووم به مووچه خور»
 « سه ره تایی خویندنه وه م له پیش سالی ۱۹۵۸ دا ده ستی پیکردو ته نها

خویندنه‌وه بوته هاوړیم»

به‌لی ئەمانه ئەو باو‌ه‌شه درکه زیان‌هن که «خورشیده» ی منال و
بی‌گون‌ها خوی تیدا دوزیه‌وه. . . تهنیا ده‌روویه‌ک که به‌کولنه‌دانی
خوی بو‌خوی کرده‌وه: خویندن و خویندنه‌وه بوو. . . ئینجا
نووسین ده‌رب‌رینی کول وکوی ده‌روون. . .

ووشه بوو به‌و پارسه‌ت‌گه ئینسانیه‌ی هاوتای ته‌رازووی مان و نه‌مانی
راگرت: مان وه‌ک مروّف. . . مروّفی خاوه‌ن بی‌رو ره‌وشت و
ئه‌ندیشه‌و هه‌لو‌یست. . . مروّفیک که ده‌یه‌وی ئاوازی هه‌ست و
هه‌لو‌یستی مروّفانه‌ی خوی تیکه‌ل به‌رووباری هه‌رگیز نه‌وه‌ستاوی
مروّفایه‌تی بکات. . . خورشیده ده‌لی «له‌پیش سالی «۱۹۵۸» وه
وورده وورده ده‌ستم به‌ نووسینی شیعر کرد به‌بی ئەوه‌ی بزانه‌م شیعر
چی‌ه‌و چونه». . . لیره‌وه خورشیده ری‌یازی خوی هه‌لب‌ژارد. . .
نووسینی شیعر بو‌ده‌ر برینی ده‌ستی ئینسانی خوی، شیعر بو
ژیان و بو مروّف؛ هه‌ر ئەم خاسیه‌ته‌شه که په‌ره‌ی پیداو‌ه‌و مورکی
هه‌لبه‌سته‌کانی دیاری ده‌کات.

شیعریکی ساف، ساده، خو‌کرد «عه‌فه‌وی». . . شیعری رومانسی له
شی‌ه‌وی «مونا‌جات» دا؛ مونا‌جات: بانگه‌واز بو‌که‌سان و، بو
دیمه‌ن و شوینه‌واره‌کانی سروشت، سکالا ده‌رب‌رینی خوی بو‌یان
هه‌ل‌رشتنی سوزی ساده‌و راست‌گو‌یانه‌ی ناخی. . . هاواری به‌ هاناوه
هاتن و به‌ فریا راگه‌یشتن. . . باوه‌ری نه‌به‌زین و خو‌راگرتن. . . سه‌یر

تییه .

له کومه لیکدا که دوو چاری رژیمی زه شی پاشایه تی و سیسته می
دواکه وتووی دهره به گایه تی یه، له کومه لیکدا، که مروڤه کانی تر دلیان
ببورن «میشکیان» یه رده و ههست به هه ناوی لیکه و ماوان ناکهن،
سهیر نییه که له و چه شنه کومه له دا ته نیا سروشت بیته هاوه لی
مروڤ و هاو رازی خه م و خواسته کانی ته م ئاوازه ساده و
راستگوییانه که خه ریکن له ته ده به که ماندا کزده بن .

به لام لای خورشیده، هوو پالنه رو، له ته نه جامیشدا کاریگه ری
خویان پاراستووه . . به بی پیچ و په نا ته و بانگه وازه راده دیری که
شعیر به شیکی جیانه بسوه وی ژبان و ههست و هه لویستی
مروڤانه یه تی . . بویه خوینه ر هه ر به زوویی هاوسوزی خوی له گه ل
ههستی ئینسانی شاعیردا دهره خات .

وه نه بی خورشیده ته نها بوخوی وه ک مه سه له یه کی جیاو دووره
په ریزی ژبانی میلله ته که ی خه م نه خوات . . ته و ته واو ئاگاداری ته و
ئازاره یه که لانکه ی ژینی ته وی نه خشان دووه .

به لام ته ی ریوار من له بارووتا
چاوم هه لینا له خوینی رووتا

ئه گه ر ته زانی به سه رهاتی من
میژووی پرسامی هه موو کاتی من

له ئاسماني چاو خورهم ئه باري
سروش، له گهلتدا ئه گري به جاري

گرياني سروشت و ئاسمان و به شداري پي كردنيان له شيوهني
ناوهوهي شاعيردا، ههلس و كهوتي رومانسيانهي شاعير له گهلتاكامي
رووداوهكاني واقيع دا روون ده كاتهوه. . وهروويهكي ديكهه ئهم
ههلس و كهوته گه رانهوه بو يادگار و شوينسه وارهكاني مندالي و
به شهركردنهوهي دوست و هاورياني له ههلبهستي « من و ناوهكهه
قولنهدا » خورشیده راستگويانه و دلپاكانه ههستي بيگهردو هيواي
نازداري مروفي دل به ژيان خوش بهرامبهر ستهم و ئاوات
دهرده بري.

به كورتی ئه و سه رچاوانه ی ئيلهامی شيعريان لی هه لدينجی و
دلی ده خه نه بزاف و بابته کانی گه لاله ده کهن ئه مانه ن :

- ۱ - سروشت و ناوچه جوانه کانی کوردستان .
- ۲ - يادگاري مندالي خوی له و شوینانه دا .
- ۳ - بابته رومانسيه ناسکه کانی وهك مندال و شهوو په پووله و
شمشمال ژهن .

- ۴ - پرسه و ماته مینی ماموستاو دوستانی .
- ۵ - ناکامی و سه رسامی و چه په ساوی خوی بهرامبهر کاره ساته کانی
ژیانی و ههست کردن به ته نیایی و بی هاوهلی خوی « به تاییه تی

نه بوونی به دایکیکی خاوهن مندال» . .

بو داپشتنی ئەم بابەتە خورشیده تەنها بە دواى هەست و کولی
دهروونی خوی ده کهوی چونکه بابەتەکانی خویان بابەتی هەست و
سۆز و عاتیقەن . . راستگۆیانە هەستە هەلقولایەکانی دهردەبری
به بی ئەویی پەنا بو بیرو لیکدانەوی قوول بەری پیش وەخت هیچ
یری و شوینیك و شیوه و رووخساریك بو هەلبەستەکانی دیاری ناکات
له دواى له دایك بونیشیاندا، بە دەگمەن یان زور بەکەمی دەستکاریان
دەکات بە کورتی، شیعەرەکانی شیعی «تەبع» ن تەبعیکی رهوان و
راستگۆ زوربەهی هونراوه‌کانی له شیوه‌ی شیعی زمانی «
هەوارمی» ن واتە شیوه‌ی «بەیت» که هەر دوو دێر له سەر یەك قافیەن
أ، ب، ب، ج، ج، ج، . . هتد» و کیشی په‌نجەمی ده برگه‌بین «
+» که به‌زۆری له‌لایەن شاعیری مه‌زنه‌وه «مه‌وله‌وی» ی نه‌مرا
به‌کاره‌ینراون . . هەلبەت شارەزا بوونی خورشیده‌ی هەلبەجەمی له
شیعی مه‌وله‌وی و، فولکلۆری کوردی ئەو قارۆچە به‌ بوی لواندوو
بتوانی ئەم کیشه کوردیه‌ی خومالییه

هەلبەزیری و به‌سەرکه‌وتوی به‌کاری بینی . . . هەندێ هونراوه‌شی
کیشی هەشت برگه‌ییان هەیه، که ئەویش کیشیکی خومالی
گۆرانی کوردیه . .

ئەم کیشانە له‌گەڵ زمانه‌ په‌تییه‌کە، رواله‌تیکی په‌سه‌نیان به
هونراوه‌کانی به‌خشیوه .

خورشیده توانیوتی ئەو کیشە برگەییانە بو دەربرینی هەست و سۆزی خۆی بەکاربینی... لە هونراوەی «پەیام» دا کیشی هەشت برگەیی بەکاردینی و رەنگاوپرنگی تیدا دروست دەکات بەکردنی بەشازدە برگە « $8 + 8$ » هەشت برگە « $4 + 4$ » چواربرگە « $2 + 2$ » لەم رینگەبەشەوه حالەتی خەم و سەرسامی خۆی بەشیوەیهکی دروست و کاریگەر بەخوینەر دەگەیهنی.

لە هونراوەی «هیواپهژین» و «پهپووله» و «داربه‌روو» و «پرسیار له ههوار» و هونراوه‌کانی تریش ئەم توانایه‌ی دەربرپوه.

خوشکه خورشیده‌خواهتی دوو به‌ره‌مه‌ی تریشه که به‌ناوی «تیشک» و «دیاری‌ویادگار» پیشتر چاپ کراون له‌به‌رته‌وه تارا‌ده‌یه‌کی زۆر لای خوینهران ناسراوه و به‌پنویستم نه‌زانی زیاتر له‌سەر شیعره‌کانی بدویم... باشیعره‌کان خویان له‌گه‌ڵ ههستی خوینهردا بدوین. ته‌نها ده‌مه‌وی ته‌وه‌نده‌ش بلیم که‌له‌سالی 1970 بو به‌ئه‌ندامی یه‌کیتی نووسه‌رانی کوردو، له‌سالی 1979 دا به‌ئه‌ندامی ده‌سته‌ی به‌ری‌وه‌به‌ری یه‌کیتی نووسه‌رانی کورد له‌ سلیمانی هه‌لبژیرا، که‌من شانازی سه‌روکایه‌تی کردنی ئەم ده‌سته‌یه‌م پی‌سپێردراوه... ئەمه‌ش بۆی لواندین که‌له‌نزیک‌تره‌وه بیناسین... به‌راستی وه‌ك ئافره‌تیکی خاوه‌ن باوه‌رو هه‌لوێستی مه‌ردانه ناسیمان ئافره‌تیک که‌ ئازادی و سه‌ربه‌رزیی خۆی و شه‌ره‌فی قه‌له‌مه‌که‌ی و خوشه‌ویستی وولاته‌که‌ی له‌هه‌موو خێرو خوشییه‌کی خۆی ته‌نانه‌ت

له ژيانيشي به لاره نازيزه تره . . بو په من زور باوهرم به ووشانه ي
هه په كده لني هر له زووه وه «مه به ستم بوو له رڼه كي مروفايه تيه وه
راڅه يه كي كو مه ل و وولاته كم بكم، له زه تم له ژيانيكدا به دي
نده كړد كه تنيا بريتي بي له خه وو خواردن و سوودي تايه تي و،
هر به سروشت وادروست بووم و هاتبوومه كايه وه زور چه زم
له ئيشي جوان كړد اري، مروفايه تي به رزو نازايه تي و سروشت و
جواني و زانباري كړد وه، نه مانهم بو ژيان به مايه زانپوه زور رقم
له ناو نيشاني خوارو خيچ نه بووه، چند له پري په وشت جواني و
ناو نيشاني به رزدا به هيلاك بچوومايه هر بيزار نه ته بووم و هه ستم به
هيلاك نه كړدوه له كو تايي دا هيو ادارم خوشكه خورشيد خامه كه ي
دانه ني و هه ميشه سهر به رزو سهر كه وتووي

كه مال

سليمانی ۱۹۸۰/۱۲/۱۴

جوانی

تریسکه‌ی داره‌نار له‌بەر تیشکی خۆر
سروهو شنه‌ی‌دار سییه‌ر ئیجگار زۆر

رێ به‌ره‌و ژوورکه به‌رزیه‌و نشیو
بوئی ریه‌حانه هه‌رمی‌وقه‌پسیه‌وسپو

ته‌لان به‌ته‌لان جوگه‌و کانیاه
مه‌شکوله‌ی ماست و دو‌دانراوه

ئاوی وه‌ك ته‌رزه، ساردو سازگاره
نمونه‌ی به‌رزیه‌ی کاری کردگاره

خونچه‌ی ئەم شوینه تازه به‌هاره
هه‌تاكو ئه‌رۆی ریزه چناره

جوانه ئەم شوینه پر رازو نیازه
تاسه‌و هه‌ناسه‌ی دلی دل‌خوازه

گوڭيزو دارقەزوان سوورەتووی نازدار
جولانەي کۆرپە بەستراوە لەدار

لای لایەي دلگير ئاوازي دلير
دەك ياخوا ھەرگيز نەچنە گەرمەسیر

ئاگري «داربەرۆو» پنەو سەردۆلە
تانی «ھەورامی»، ھەوری لەکۆلە

ھاژەي ئاقگەي زيو ئەدا لەسەر بەرد
مرواری تەرژي ئەروا ھەردا و ھەرد

ناوبەناو خانووی بەھیلە ساوہ
ئەلەي ئەندازيار نەخشەي کیشاوە

دایك بەرخولەي داوہتە بەرخوی
بەرچینەي پێیە لەگەل بەرخي خوێ

سەل و مێخەك بەند، سەرو پویلەگەي
بەدڵ ھەز ئەگەي تیر سەیری پکەي

په پیکه ری بالا ټه و چهر خو چاوه
چ په پیکه ر تاشیک وه های کیشاوه

فهرادی کیوتاشن کیوی تاشیوه
دیاره، «شیرینی» ئیره ی نه دیوه

خهرانمان واهات لهیل به له نجه ولار
ته شی ټه ریسی بن داره و بن دار

خوزگه ټه مزانی به زمانی ماچو
ټه موت گورانی ی شیرین دامه چو؛

جریوه ی چوله که سابات ی ناوباخ
سه ریک هه لبره، بو گهر دنی شاخ

خرنوک و باده م گوئزو به لالوک
هه میسه به هار رازاوه وه ک بووک

قهارو شمشال می گهل «که لی» شهنگ
چون بوی نه نوسم دانیشم بی دهنگ

بهراست له بهرزی و جوانی تهه ناوه
پی نوس هر کوله، سهرم سورماوه

ههله بجه ۱۹۷۷/۸/۱۱

هه و النامه ی کتیب

رۆلەي دايكىك ئاوا پروات
دەتوخوا بو گوللە نەخوات

لەسەنگەرى بەرزى وولات
نەچرىكىنىت، واروژ ھەلات

زۆر يادگارم ئەياد ماوہ
زۆرتەر ئەم سەرچەشمەو ئاوہ

ئەو شتانەي لىرە باوہ
مەلى دەنگخوشى ئەم ئاوہ

لەزۆر لايىكە كاتى و ئاو بوو
ھەيران، لاوڭ، لىرە باو بوو

خو جواننانى «لادىي ۋەرى»
بەناوبانگ بوون لەگەلى جى؛

خوزگە لەزۆر شوين ئەيىتران
چەند نازدار، كىرە كوردان

لەپال گەردیكا پینان ئەووت دی
یەكەم جار بوو دیم دییەك سی مال بی

هەر لەیادمه شلقەى مەشكەى پر
ئاگرى تەپالە تەپەى نان و گر

كەرویشكى سەى لەناو سەوزە گیا
خوا خواى ئەووم بوو كەس راوى ئەكا

(لەناو دەروونى دیرینی زەوى)
چەند هیمن ئاوى كانى هەلئەقولى

پونگەى ناسكى لای جوگەلەى زیو
هیچ ناخوش نەبوو بوئاو دوکولیو

ئازیز كچه كورد؛ داینى كوننەكەت؛
بمكە بە موورووى مینخەك بەندەكەت

سادەى هۆرەیهك؛ چریكەیهك خوش
ماندووى رىى دوورم؛ بايیمەوه هوش؛

شوره‌بی، چنار، ناو قامیشه‌لان
پر بوو له زیکه‌ی هوزاری جوان، جوان؛

پورو ریشوله، کوتره کیویله
په‌پوسلیمانکه، ناسک، جوانکیله

تاسه‌یرت نه‌کرد به‌ره‌مت ته‌دی
کارژوله‌ی ساوا به‌رخوله‌ی سپی

هوه‌زی کاک جوتیار له‌ناو وهردی شین
فرکه فرکی هه‌نگه، شاه‌ستای هه‌نگوبین

سملی، بون خوشی، نه‌م خاکه‌م هه‌بی
عه‌ترو گولای خه‌لکم بوچی بی

له‌دوور لوتکه‌ی شاخ بو ئاسمان چوبوو
قه‌لای سه‌رده‌مو سه‌نگه‌ری زوو بوو

شه‌و ته‌ستیره‌کان که پی‌ته‌که‌نین
جوانیه‌کی که‌یان نه‌به‌خشی به‌ژین

ئەي ووت ئەم دەشت و دولو پەيكولە
بەندى جگەرە شارەگى دلە

تېشكى رۆژ ئىجگار گەش بوو لەو دىيە
ئەتووت نەورۆزە رۆژى نوئى پىيە

بەم جۆرە تاسەو تىنويەنيم شكا
شوينى وام ھەييت، بوچيمە «نەمسا»

ھەلەبجە ۱۹۸۴/۱/۱۵

مەھەلە نامەى كىتەب

کۆسار

کۆسار؛ هەر ئەلێی کەلێ ئەروانی؛
دەنکە درەکە ی دەریای ژیا نی؛
شعرت بۆ بلیم وەك کەناری بی؛؟
خوی دانیشی بۆت بەکۆل بخوینی؛
یان وەك شاعریك شیتی جوانی ی بی،
شە یوای سروشتی نیشتمانی بی،
خۆشتر لە بلبیل بخوینی بەکۆل،
بۆ جهانی شاد؛ پەپۆلە و دار گۆل،
کە ی کاتیك شەفەق شەو ئەکاتە خەو
دی دەنگی شمشال قاسپە قاسپی کەو،
گەش وەك نیرگزی دووچاوە کانت،
پر وەك پەرژینی برۆو برژانگت،
مەنگ وەك هەلویتی نەرموونیانت،
رووناك وەك بەهرە ی بەرز ی ژیا نت،
بۆت بەوئەمە وە زۆر جوان بەووردی؛
لە وشە ی زیرینو دیرینی کوردی؛
کاتیك لیزگی خۆرسەر دینتە دیار،

ئەدا لە شاخى ھەزار بە ھەزار،
بەتالى تيشكى ئاسۆى گەشو نوى،
بۆت ئەھونمەوہ بو ياوگار ھەتبي.

ھەو النامەى كئيب

ههژان

خۆزگه، ئەت زانی ئەمهویت،

کهی باست بکهه

خۆزگه، ئەت زانی ئەمهویت

کهی ناوٹ ببهه

لهوساوه ئەندیشهه

وهك پهپولهیهکی ساوا

بهدهوری یادگارهکاندا

ئهسورپهتهوه

وورده وورده جی ههنگاوهکان

ئهخوینتهوه

نهخشه بو دژواری و مهودای

پهژارهکان ئەکیشیت

جی ههنگاوهکانی دا هاتوو

دیاری ئەکات

ئهی میژوووه رهنگینهکه

ئهی لاپهه نههرهکه

هاتم

له يادتا، هاتم
به لئی هه ر هاتم
هاتم له بهر تيشكه رهنگينه كه تدا
له ده ریا دیرینه كه ی ئاواته كانتدا
وورده وورده به دلێکی پر له هیواوه
به پروایه کی وهك پولاوه

له قهراغ شه پوله وورده كانی ده ریا كه دا
له ژیر چه خماخه ی هه وره بروسكه دا

ئای چه ند به لامه وه پیروز بوو گه پرانه كه م
چه ند به لامه وه به ریز بوو گه پرانه كه م
بوته مه به ستم ئیسته یش و هه رگیز

هه ربوی ته گه ریم

هه ربوی ته گه ریم و

ده ست به رناده م

ده وران ته هه ژینم

ده ریا ته هه ژینم

ده نكه مرواری ده ردینم

مانگ دوای مانگ

سال دوای سال
به ره و لای خورم رانه کیشیت
بی گومانم هر نه روم و

هر نه گهم

له و تیشکانه ی نه مان ویست
چه پکت بو نه گهم
له و روزانه ی نه مان ویست
وورد بو میژوو نه دوین

له و مه لانه ی نه مان ویست
سر وودمان بو نه لئین

له و مرواریانه ی نه مان ویست
له گهردنی چیا ی نه که بین

نه تو نه کورژیتته وه
نه من ده ست به ره نه ده م
جا نه وکاته با ست نه که م
تابه م جو ره ناووت نه به م

هه له بیجه ۹۸۴/۳/۳۱

ئەندىشە

بەئەندىشە گەر امەوہ
بە کاتەکاندا خولامەوہ

ھەنگاۋ بە ھەنگاۋ كە ئەمنا
لەوہ رزەكان سەرنجەم ئەدا

لە رېبوارە كانم پرسی
لە رۆزگارە كانم پرسی

پرسیم لە كەژ، لە دارقەزوان
لە یادگارە كانى جاران

لە نشیو، لە بەرەو ژوور كە كان
لە كزەبا، شەستە باران

لە چەم، لە كانیاو، لە چنور
لە ماندووە كانى رېگەى دوور

پیشمه رگه کانی فه له ستین
خه بات، یه کیتی، نه به زین

له شهخته به فری کوستانان
«زه رده پهر» گزنگی به یان

له قاره مانانی جیهان
له میژووی مروڤ له ژیان

ههنگاوه کانی ماموستا
تاکوئی روئی له کوئی وهستا

ووتیان نه، نه وهستاو ته راو
ئهژی نامری بیرو هیوا

هه له بیجه ۱۳/۳/۱۹۸۴

هيو به ژين

هه چهنده بيرم بلاوه!
په ژاره م لي ورووژاوه!

ليت بيزار نيم ئه ي هه وارم
يادگاري به رزي روژگارم

هه چهنده به «نامویی» ته ژيم!
پيروژيت لام، ليت بيزار نيم

يادمه لاي تو سوره چنار
منالیک بووم، به رخی هه وار

زورچار له م ژير سيه رهي تو
ئيره دا ته م کرد هه لمه قو.

له گهل كچ و كوراني وورد
لهم بواره، ياريم نه كرد

له ناكاو ئاگري گولله
نه پزايه ناو ئاوي قولله

زه ماوهند بوو شايي نه كرا
بووك به سواري مابين نه برا

برنه و به شاني ئيجگار زور
نه بريسكانه وه له بهر خور

دهنگي زورنا هي دههول كوت
نه ي به خوا كاكه خوشت گوت

نه بوو به ئاههنگ قريوه
شار پر نه بوو له زريوه

له بهر ناله ي بريسكه ي گهش
نه ي كرد به گاله «كيوه رهش»

بەلەنچە

لای من لوتکەي گەژ ئیستە بەفریت
وەك وەرزی بەهار هەوار بەنگیتە

تاقەي قەلبەزە بەرزەي کۆسازان
بووتە مەدالیای کوردستانی جوان

گەچی پیم ئەلین سەردەمی بەهار
ئەو کاتە وەرە بیستە «گەلار»

زۆر شوینم دیوێ لەنزیک و دوور
«تەپەگەلم» دی لادی، شارەزوور

هەر تەنیا «سی مال» زۆر بەبی دەنگی
لەگەل ستمی رۆزگار ئەجەنگی

پىروژىت لام، لىت بىزارنىم
يادگارى بەرزى مناليم

بەجوانى تۆمىشكەم پىر بوو
ئاشناى شاخ و شوينى چىر بوو

دەسا تويش ئەي شوانى خەمگىن
خو ھەر ئابى كز ھەلنىشىن

من بە شىعر تۆ بە شىمشال
باپاراو كەين گەرووى زور تال

بايىت نەوايەك بەووردى
لەسەر شىوئەي شىعەرى ھەردى

ئاوى خورو «كىيوى» سەنگىن
دەشتى زورو دىراوى شىن

خەلك وەك «ھەنگە» و زەوى ھەنگوين
جوانە ھەوار، ھىوايە ژىن،

دار بهروو

خوزگه دار بهروو، من و تو ههردوو
ئه بووین به سییه ر بو گیانی ماندوو

ئه بووین به سییه ر، ئه هاتینه بهر
بو ماندووی ریگهی «بانه» و «رهوان سهر»

ئه وهی له سینی و سفرهی نه پرسی
ماندووی ریی سهخته به سکی پرسی

ئه بووین به خوهره م له دوا لوتکهی شاخ
رامان ئه مالی خه م و ته م و ئاخ

ئه بووین به به هار، ئه بووین به ئاورنگ
ئه بووین به به یان، ئه بووین به گزنگ

له م ژینه ئیمهیش ده ور یکمان ئه بوو
ئه بووین به سهنگه ر بو ئاواتی زوو؛

لهو لاره رپی به بو خوت لهسه ر یال
پرچی رهنگینت کردوو به ره شمال

خوزگه نه هاتم ههروه کو هوزار
سه ربه ست هه لئه فریم لهم دار بو نه و دار

به ده نگیکی ساز چاک نه م چریکاند
روژی نازادیم له خه و هه لئه ستاند

نه بووم به سروود، نه بووم به شه مال
ته لیسیم و داوم گشت نه کرد به تال

تا کو گولاله ی زهردو سوورو گهش
رینگه ی کاروانیان نه چنی وه کو فه رش

له نه وروزی کدا نه و به هاری کورد
داستانه کانمان، وورد وورد باس نه کرد

۱۹۸۰/۷/۱۴

هه له بیجه

په‌پام

په‌پام هین، منیش وه‌کو تو
دهستم له‌جی‌ی خوی ده‌رچووه!

دهستی تو له‌ گه‌ردندایه
من دهستی خوم لی وون بووه!

له‌سه‌ر ریگه‌یه‌کدام ئه‌روم!
بی‌ ئاگام لی‌ی گه‌لیک ویلم!

به‌لام هه‌رئه‌یی بجولیم
لانه‌ی ته‌نیایی جی‌ی پیلیم

ریگه‌یه‌که‌ که‌پی‌ی ئه‌لین
گوایه‌ جیهانیکی نوی‌یه

جانازانم راسته‌ وایه‌؟!
یان داوی ژانیکی نوی‌یه!

پرووناکی لی یه نه و جی یه؟
یان شهوه! تاریکه ری یه!

بهراستی نه ژنوم نه له رزی!
ئاخو روژگار چیکه ی پی یه؟

نه و په یامه ی که هیناوته؟
ماندووی ری یه؟ یا ئاوساوه؟

نامه یه؟ یا هونراوه یه؟
یا چیروکی تیا نوسراوه؟

هر پرسیاری بی وه لام بوو!
هر یه که به لایه کدا چوو!

په یام ووتی من بی قاچم!
لای توم و هیچ کوئی که ناچم!

کاتی په یامم برده وه
دانیستم، خوی خوی خوینده وه!

گهرم و گور بوو!
دلی پر بوو!
سهرم سورما!
ئهم دل پری یه چون وا رووی دا؟!
کهی؟ له کوئی بوو؟!

نه په زهیهك نه بیست نه دوو!
هه رگویم گرت و ته و او نه بوو!

نه هوئراوه، نه په خشان بوو!
نه چیرۆك بوو؟ نهی هو! نهی هو!

باشه هه تاكو ئیستامن
له ژیر زهوی دا بوو بووم وون؟!

بو بهی پرسیار و وه لام؟!
کویرانه گرتان ری ی نه انجام!

زور بهی رۆزگار یان لی دزیم!
بوهرمن، ئاسایی نه ژیم؟

بو بى تاوان؟، بو به بى هو؟!
روناكيتان لى دزيم بو؟!

له زىتم دا نامرادىم!
بو هەر من تهنياو ناشاد ىم؟

په يامم دا بهر شه با
باوهك تهمنى من بى با!

۱۹۸۰/۱/۲۰

ههله بىجه

سۆشتۈ ياد

كانى يە بردىنە يادگارى منى
يادگارى گەلى رۆزگارى منى

بەزىخ و چەوۋ خىرە بەردى تۇ
لىرەدا ئەم كىرد يارى ھەلمەقۇ

لاى ئەم «دارىي يە»، لەم سىبەرانە
چەند چاۋ ئەرىزىرا، پىرچ ئەكرا شانە

كل و كلتورى چاۋى رەش و كال
ھاۋراز بوون، لەگەل مىنخەك بەندۈ خال

تېشىكى رۆز ئەيدا لەسنگى زىۋىن
ئەبۈيە ئاۋىنە بوۋ بالاي شىرىن

شىرىن شەكرە سىۋ، گۇنا گولى سوور
گەردوون ھىنابۈيە بەرھەم ۋەك بلوور

سۆزى ژنەكورد (كوننەئاۋ) لە كۆل

ئەبۈۋە مۇسقىي چەم و دەشت و دۆل

لەكۆي زرىۋەو جريۋەي مەل بوو

ئەندىشەم ئەفرى بو ئەۋى ئەچوو

لەگەل شامارو توۋلە ماری رى

بى ترس و بى باك بووبوۋىن بەھاۋرى

ئەچۈۋمە ئەۋبەر بو توتركى سوور

زور جار گويم ئەگرت لە شمشالى دوور

پەپولەي رەنگين چەند ناسك ئەفرين

بى ئاگا لە خەم، نالەو راجلەكين

خورەي ئاو، زىكەي پورى هيلانە

ھەنجىرە كىۋى، ھەنگۈىنى شانە

جوتيارى چالاک خاكەناز لەشان

ئەكەۋتە ھۈرە بو دىراۋى جوان

دارهوهن له دوور به خووی نه نازی
تیبی شاسواران، نه که وتنه وازی
دهسته ی که نیش گهل، «له رانه بیره»
ئای که دلگیر بوو، دیمه نی ئیره

ئیسته تو چوولی، منیش خه مگینم
به تاقی ته نیا، خه ریکی شینم

به لام هه رچون بی زیان هیوایه
هه رچهند شه و تار بیت روژی له دوایه

من هه ر کوردم و، تویش کانی و ئاوی
هه ر هیزی نه ژنوو، رووناکی چاوی

۱۹۸۱/۴/۱۴

هه له بیجه

شهو

شهووه شه پولي
ته نديشه ي ناکام!

خستوميه ده راي
شه وگاري پر سام!

سروشت پوشيويه
تاراي ره شي شهو!

مه ليش به ماتي
چاوي چووته خه و!

نه شنهي شه مال
نه سوزيكي خوش!

دره خته کانيش وه ستاون
بي هوش

ئەستىرە گەشە
ئەویش وەكۆمەن

شەوق و شادمانى
لى بووئە دورمەن!

مانگىش تريفەي
ئەوساي ئەماو!

بى سىروە، بى دەست!
سەرسام وەستاو!

بەراست بەشى مەن
ھەركەم بوو، خەم بوو!

ئەوېشى ھەبوو!
شەوبوو، تەم بوو!

۱۹۸۰/۸/۱۵
ھەلەبچە

كەل

كەلى شەنگى كەزى قەشەنگ
ئەي دلدارى دلپىر مەنگ

مەل و پەپولەي رەنگاۋ رەنگ
وورده تيشك گولالەو ھەنگ

لەدەۋرى تۆ دىن و دەچن
رىحانەو گول بو تۆ ئەچنن

بىگومانم كە شەۋزەنگ
خو راناگرى ھەروا بى دەنگ

ئاسو پىلوى خەو ھەلدىنى
بىلبىل بەكولتر دەخوينى

ئىمەيش بەتاسەو ئارەزو
گول بارانت ئەكەين ھەموو

جا له م ناو ديمه نه گښه
لای ته م کچوله چاو ره شه

دهنگی زورنا، زرنګه ی زیوو
ته کهین به دیاری بو ته و دیوو

۱۹۷۸/۴/۱۶

هه له بیجه

ماتەم

بنو «ماموستا»، بنو چاۋ لىك نى
ژيان تاكو سەز دراۋە بەكى؟

ھەرچەند خورپەي دل زور بى ئەندازە
بنو. . پىرۋزبىت ھەۋارى تازە

نامرن ئەۋانەي كەۋەك تو مردن
بنو. . پىرۋزبىت، بەرزى و سەركەۋتن

لە قولايى گل، لەناۋ زامەكان!
داستان بنوسە بودار ئەرخەۋان

بەرزە ئەرخەۋان رەنگك ئال و والّا
بو سەر گۆرى تويش وابوو بەئالّا

با بەھارى نوى گولالەي لارى
نامەي ھەۋال و باسى توى پى پى

ماموستای چیرۆك خاوهن بههره‌ی پاك
راسته كه گهوه‌ر نارزى له‌ناو خاك

بنو. . تاكو روژ هه‌لدی له‌سه‌ر كه‌ل
توش چاو هه‌لدینی له‌ده‌ست ناده‌ی هه‌ل

له‌گه‌ل كاروانی سه‌رفرازی ژین
پى به‌پى ئه‌رویت، ده‌م به‌پێكه‌نین

به‌لام ئیسته‌من ماته‌م ا ماتم!
كاس و خه‌مبارى كوچى ناكاتم!

١٩٨١/١٢/٢٩

به‌بۆنه‌ی كوچى دواى ماموستا «موحه‌ره‌م موحه‌مه‌د ئه‌مین» وه‌ خوا
لى خوش بێت

هه‌لۆیستیک

له ئافره‌تیکى کوردی ئیرانه‌وه

کچه بیانی هه‌ر خووی به‌ته‌نیا
به‌په‌ت باولیکى به‌ستوو به‌کولیا

له «که‌لی» ئەندیشه، ده‌رکه‌وت وه‌کو خو‌ر
تیا به‌دی ئەکریت، جوانی‌ی جو‌ر به‌جو‌ر

ریک و، ناسکو، گورجو، لی هاتوو
ری له‌به‌ر ده‌میا رائه‌کا زوو زوو

چهند خوشه ئیمه‌یش ئاسایی بژین
چهند خوشه هه‌وای سه‌ربه‌ست هه‌لمژین

هه‌ر له‌په‌نجه‌ی پێی، تاته‌وقی سه‌ری
وورد سه‌رنج‌مدا، گه‌ردیکم نه‌دی

سه‌رتاپای بالای هه‌ر نازداری‌یه
کاری سروشته، بی ده‌ستکاری‌یه

له دەریای جوانی، دیدەى وورشەدار
مرواری ئەچنم بو ماى رۆزگار

سنگ و ناوشان پان، سپی، بەهره‌وهر
پرچی زیرینی، رزاووته سەر

گەلى دیمەنم ئەهینتە یاد
ئێستە خەمگینن! وهك منى ناشادا

من له رۆژهه‌لات، تو له رۆژ نشین
هەر خوامان یه‌که، کهى وهك یه‌ك ئەژین

کچهى بیانی، ئاده‌میزاد نیم؟ !
گوايه نامه‌وئیت، وهك مروّف بژیم؟ !

به‌لام ئەى ریبوار، من له بارووتا
چاوم هه‌لهینا، له خوینی رووتا!

له‌جیاتى شیرى دایک له‌م ناوه!

به خوین گوش کرام! ووتیان دوشاوه

ئه گهر ئه زانی، به سه رهاتی من!
میژووی پرسامی هه موو کاتی من!

له ئاسمانی چاو، خوڤه م ئه باری
سروشته له گهلتا، ئه گری به جاری

رپیواری بینگهرد، ئیمه ی ههرداو ههردا!
ئیمه ی ئاواره، دل پر ئاخو دهردا!

ئیمه ی دووچاری چه پوکی زوردارا!
هه ره له پایزداین! نیمانه به هارا!

ئیمه ی بی ههوار، ماندوو رهنج بیوه
کوئله و سته م نوش! به لام کول نه ده ره

ئیمه یش وهك ئیوه شهیدای سه ره به ستین
تاروژگار هه بیته شیتی شیرینین

هەر له گره وداين له گه ل گهردوونا!
قولنگ بازي به به سهر بيستونا

هەر ههين، هەر تهژين
هەر چقلي چاوي به دو ناحه زين

له چاوه كانت تهباري جه وههر
بو به له يادما وابوویت به په يکه ر

پهري تهی دياربي، يادی داهاتووم
ووشه ی ههنسکی دلی نه سره وتووم

ئاسکی بزبو، تهی مهلی ئازاد
سلاومان به بو ژيانی شاد

له م جيهانه دا، جيهانی بهرين
بو ته نیا ئيمه سهر فەراز نه ژين

۱۹۸۰/۱۰/۹

سلیمانی

من و ئاوهكەس قوللە

ئاوهكەس «قوللە»، ھارپىي ئەم سالم
ھاو رازى ھەست و ھەناسەي تالم!

سەرچاوەي دىرین، جىي يادگارى زوو
«لايهولانك» بوويت، بو دلى سربوو!

جار جار وەك دايك بەنەرم ئەتلاوان
جار جاريش بەكول ئەتكرده گريان!

جار جاريش بەخور ئەگرىاين ھەردوو!
بو خەرمانى خەم ھىواي بزر بوو!

بو تروسكەيەك لە ئاسمانى شەو!
نەتو سەرەوتت ھەبوو، نەمن خەو!

تو بەخوڤەي خەم من بەئاهى سارد
نالەو گلەمان بو گەردوون ئەنارد

ئىستائىش وائەروم بەخوات ئەسپىرم
بەلام بلىسەى ھەستىم ئەنىرم

ھەر كە گەيشتە لوتكەى «كىوهرەش»
پىشوازى بكە، بەدىمەنى گەش

زور چاك بزانه كە جىگەى پروم
منالەكەى زووم، ھاورىى بەوھفام

چاك لەيادەمە، رۆلەى نازدار بووم
ھاورىى پەپولە و گولزار بووم

لەم سەرچاوەیە، بەشەپولى وورد
چاوشاركىم لەگەل تىشكى رۆژ ئەکرد

چىنگم گىر ئەکرد لەم زىخە جوانە
بەچلى شورەبى ئەم كەرد جولانە

ھىچ ئاگام نەبوو لەچەرخى ستەم!
لە بى بەشىى زور، كۆيلەبى و ماتەم!

خو تویش «شیرین گیان»، ناسکولهی «بتوین»
جار جار هاودهه بوویت، بو دلهی بی شوین!

دلهی زویرو، زامدارو شیواوا!
وهك مهلی تیژره و پهل و پو شکاوا!

ههر دهم له یاده ناسکی ههستت
شیوهی دلسوزی دوو چاوی مهستت

توخوا «شیرین گیان» جاباپیت بلیم
له وهتهی که ههم ههر ریپواری ریم

ری زور دژواره پر له چقله!
ئازاری چقل بو ناخی دله!

من ههر ئه روم و ههنگاوئیک ئه نیم
ههنگاوی دواپی بو دواوه ئه خزیم!

بهلام شمشمال ژهن سوژیک، براهه

هیچ سوودی نییه بی هیوایی و خهم

بی گومان نه پرورش نه پروات له کایه
دلی هدر شهویک پوژیکتی تیایه

له پوژمه لاتدا، کاتی پوژمه لات
کاروانی شهوی راپردوویش نه گات

دوئگی شمشمال و، شیرین و، سروشت
مال ناوایی گهرم له ئیوهو، له گشت

۱۹۷۶/۷/۱۲

رائیه

يادىكى «مەولەوى نەسر» لە نەورۆزدا

تريفەي مانگە شەو، رەشمالى شەوگار
فەرھەنگى بىرى ھەستىياري ھوشيار
تېشكى موم، ئەندىشەي وورد، شاپەرى پىنوس
نالەي نەي، دەرۋون، خوزگە، ئاخ، ئەفسوس

قوربان «مەولەوى»، ئاوردە لەمن
ئەوھى گەرەكتە، رەنگە لام ھەبن

لەزامى جگەر، ووشەي پشكوى سوور
بە بە دىياري بو رۆزگاري دوور

كلپەو مەشخەلى نەورۆزىك سازكە
دەشت و دولى كپ پر رازو نازكە

زىكەي كەو، سويسك، كەل، ئاسك، مىگەل
بەفرى لالەزار، تاراي تېشكى كەل

تەرزەي تافگەي زيو، سوزى نەبجەي شوان

بین بهدیاری، هونەر، بو ژیان

بو سەر «شاتە» و کەژ مرواری ناز بی
بەرەزای سەوزو چریکەو ساز بی

سیاچەمانەو هۆرەو گالەیی خیل
لایە لایە بن، بو ئەندیشەیی ویل

تافەیی قەلبەزە، چری چەم و باخ
بژنەوم بەستەیی باخەوان بی ئاخ

دیم بو دیدەنیت، ئەمرو ناسبەیی
بە بەرزای خاکت تیر ئەلیم ئوخەیی

کام گون گرنگە، لای کوردەواری
بو سەر «گل کۆکەت» ئەیکەم بەدیاری

قوزبان نەورۆزە، بە هارمان ئالە
گولالەیی سەرسنگ، پەمەیی کالە

هاڙهي «كهياوان» جي ههوارگهي لهيل
بونته ڪورسي هوڙاري دل ڪهيل

نه ورڙهه، قوربان، وولات خه مليوه
به هاري نوي به، زستان به زيوه

۱۹۷۹/۳/۴

هه له بجه

سه رشاته: نهو شوينهيه كه گل ڪوي «مهولهوي» تيدايه.
نم هه له بسته له ميهره جاني دووه مي شيعري ڪورديدا خويندرايه وه

تيني:

لهم هونراويه دا دووچار وا ريڪه وتووه باسي «ساز» و «ناز»
هاتووه، به لام هه زيه كه يان له جي خويدا جو ره مانايه ڪ
نه به خشي.

هن و بلبل

بلبل چهند جوان بوو ديمه نى لادى
كه ژو گردو لكه، كانى و داره رمى

كارو كار ژوله، به رهاي شاخان
ئاي چهند به سوزبوو، زريوهى باخان

مهلى رهنگا ورهنگ، دارگويزى قه شهنگ
چنار هه لچوبوو، رهنگين و بى دهنگ

له ناو دار به روو، رهزو به لالوك
له دوور ديار بوو، تاراي سهري بووك

زور به ئاههنگ و چه پله و گورانى
به سواری «ماين» بوكيان نه هانى

لهم بهر بوئه و بهر شريخه ي برنه و
زرمه ي زه ماوه ند، تاكو نيوه شه و

تافه‌ی قه‌لبه‌زه، پرنیگاری وورد
سیاچه‌مانه‌و، شوخی کچه کورد

لوتکه‌ی ئەندیشه‌ی ئەبرد بو‌لای خو‌ی
هه‌رکه‌س هه‌ل ئەستا به‌سته‌خوان بو‌و بو‌ی

من به‌ووشه‌ی جوان، تو‌یش به‌سو‌زی خو‌ش
سه‌رچاوه‌کانمان ئەهینایه‌ جوش

ئێسته ئەو کزه، منیش دلگیرم
به‌داوی خه‌مان به‌ند و زنجیرم

بلبل با بو‌تی باسکه‌م به‌جوانی‌ی
زۆر به‌ رووناکی ئەک به‌ نیهانی‌ی

چونکه له‌ژیندا نه‌ینیم نی‌یه
به‌لام به‌دبه‌ختم! بو؟ له‌به‌رچی‌یه؟!

مه‌لیک بووم ئازاد له‌باخی سروشت
شه‌یدای جوانی‌ی بووم، گولم خو‌ش ئەویست

هەر له به یاندا، چه پوکی زۆردار!
به دبه ختی کردم! به در یژی رۆزگار

کورسی و گیرفان و دراوی بی فهرا!
چه رخی رۆزگاریان لچه پ هینایه گهرا!

مالی و یران کرد چه ند لانه ی شیوان!

چندان یانه ی کرد به یانه ی دیوان!

تو بلی ی بلبل گیان، زۆردار له بن بی؟!

کەسی که وهك من ستم نه نوشی؟

بلبل خو دیاره که چه ند خوش خوانی

تو له نه ته وه ی شای بلبلانی

به ههستی خاوین، بهو بیره به رزه

دلی زۆرداری بهینه له رزه

بلی بیگومان گیانی به یهك بوون

مۆته که ی ستم ئەکات سهرنگون

۱۹۸۲/۴/۱۵

هه له بچه

ژنه كوردى مەھابادى

خوزگە ئەمتوانى كوتومت
ھەرۈەك خوت، وینەتم ئەگرت

لە ئازايى و، لە نەبەزىت
لەدلسۆزى و، لە سەربەرزىت

ئاي بو پىنوسەكەي «بى كەس»
وینەي خوتت بدايە دەس

ژنه كوردى مەھابادى
لايشم سەير نەبوو وەھام دى

ووتى رۆلەيەكى كوژرا
مىردەكەشى لەلاي نىژرا

وورده كانم ھەر لەبرسا!
لەسەرماندا، ھەر لەترسا!

گيانى پاكىان سپارد بەخاك
مردن لەرىى ژيانى چاك

رۆلەيهكم له سەنگەردا
بەسە وانەى دوژمن بدا

جانازاتم ئەویش ماوه؟!
يان له شالاودا، كوژراوه!؟

ههچ نەم بينى توژيك بگرى
لەسەر خو پيكنى و ووتى

ئازيزاتم خوئى هەر وايه
بەخوڤايى خوڤر هەلنايه

١٩٨١/١/٢٧

هەلەبجە

تىن ھەلگىشىك لەگەل فۆلكلورس كوردس

پرسىم لە دارگول بۆوا بى بارى؟!
ھەموو دەم لەگەل رۆزگاردا بارى!؟

گول ھاتە ۋەلام زور بەخەمبارى!
ۋوتى پروانە رۆزگارو كارى!

لەگەل ئىمەدا ياربوونى دوورە!
چنگى ستەمى بەخوينمان سوورە!

«نالاندىم چون كەو، پىچم خوارد ۋەك مار»!
«ئەلەم دا لەدەور سەولنى پاي چنار»

«پرسىم لەدارگويىز، سەر باشقەي داران»
«كوانى دەنگى ھوز؟ زەمزەمەي جاران»

«ئەرى ئەي داربى شوخى سەر كانى»
((ئاخو لەزامى دلم ئەزانى؟!))

خورهی خویناوی جهرگی کون کونه !
ئهم چهماوه گشت فرمیسکی منه !

فرمیسک و خوینه ئه پرژیته رووبار
بوئه رهنگین و پاراوه گولزار

مهلی ئازادی بی گهردانهی گول
ههه ئاوارهیه و ناخوینی به کول!

بهلی بیگومان کلپه و کزه و سوژا!
ئهبن به چاوگ بوگری نه وروژ

قاقه بهی ژهرهژ، خرهی راواره
ئهبن به سروود، بو ئهم ههواره

۱۹۷۹/۷/۲۷

ههله بجه

ژهرهژ: کهو

پرسیار

کوا گول؟ کوا بهار؟
کوان هاوړی یان؟
کوا چریکه ی مهل؟
کوا په پوله ی جوان؟
گول نه ستیره ی شهو؟
کوا شنه ی شه مال؟
لایه لایه ی خه و؟
کوا چه م؟ کوا چخور؟
کوا ساباتی زور؟
نیسته ناراسته کوی به
لیزگی خور؟؟؟
کوا هیواو تاوات؟
کوا کامه رانی؟
کوانی نه ندیشه ی بهای جوانی ی؟

نه ستیره گه شه چاوم له تویه
خوزگه نه مزانی هه وارت کوی به

بهلام بهمجوره كهى لهتو نهگههه!؟
مهگهه ژمارههه پهژارههه بكههه

۱۹۸۱/۷/۱۵

جەژن

لە جەژناندا ھەرمن تەنیام
بى دايك و، بى باوك و، برام

نەخوشكىك، لە دەرگاوه دى
نەرۆلەيهك، وورد بوم ئەدوى!

ئەلى . . دايە!

راستە وايە

خو ئەم ئاوو ھەواو گلە
ميشكى سەرە خوینی دلە

ئەگەر بىو نازى نەكيشين
بىگومان بى ھوش و گوشين

دایە ئەزانى «ماموستا»

زۆر مەردانە دلى وەستا!

به لام ههست و هوش و بیری
تازه، کهوتوته ئاوویری

ئاوی نه مامی نۆی ئەدا
له نۆی وه ژین دهست پی ئەکا

تەموزی ۱۹۸۱
سلیمانی

کچه کوئیستانی

کچه کوئیستانی روومەت بەفرو خوین
ئاواری زۆردارا زامداری بی شوین!

چەند کز ئەروانیت، چەندە کەسائیت!
نەکەست دیارەو، نەکەس ئەناسیت!

سوورە هەلالەو چنورو شەوبۆ
ئیسە ئەوانیش زامدارن وەك تو!

بۆ ئیو مەل بوون وا کەوتەداو؟!
بۆ میشوولە بوون وەها کران راو؟!

ئیمە ئەمەمان هەر لەگەندا بوو
بۆچی چەپوکی خومەینیش ما بوو؟!

نازدار نازانی؟! خومینیش کوردم
خوم بوادی بەکوشت بەلام نەمردم

چهند ئازارم چهشت! چهند خه مم نوشی!
بو ئه وهی که تو بژیت به خوشی

بو ئه وهی وهها به سته م نه ژین!
وا به بی که سی و به دبه ختی نه مرین

بی په روا بریم ریگهی سهخت و دوور
بو رزگاری تو شکاندم سنوور

نازدار نازیم به خانووی ته پیوو!
به دهست و چاوو گهردنی په ریوو!

به ههستی به رزی هه رگیز نه به زیوو
به گیانی پاکی رولهی خیر نه دیوو!

به دایکی کوژراو به باوکی وون بوو!
به کوریهی ساوای ژیر دارو په ردوو

به چهندان مال و نوی مالی شیواو!

به تازه بوکی بو ناو گل براو

به ناله‌ی که‌وی هیلانه سووتاوا!
به گولوانی خوین تیا راوه‌سپتاوا!

خه‌یالیان خاوه کوردین و هه‌ره‌هین
ری چهند دژوار بیت به‌ئامانج نه‌گه‌ین

/۹۸۱/۷/۱۲

هه‌له‌بیجه

ماندووی ریگه‌م

هه‌رچه‌نده ماندووی ریگه‌م!
که‌وتومه ناو درکی خه‌م!

«تارا»، تاره ریگه‌م
سه‌رسامم، ری دهرناکه‌م!

به‌لام نازانم به‌زین
ئه‌بی هه‌لیت روژی زین

پرسه‌دار بوم! ره‌شپوشبوم!
به‌دیدارت دل خوشبوم

تیشکی خووری به‌یانیت
ئه‌ندامی پر له جوانیت

تریفه‌ی مانگی چاوت
بروو برزانگی خاوت

هەر که یه کهم جار بینیم
هونراوه یان پی نووسیم

ئەم چەند دیرە دیاری پی
دیاری کوردهواری پی

ئەروم گولت بو ئەکهم
سەد جار ملی ئەشکا خەم

کام چیا رەنگاو رەنگە
کام چل بەرزو قەشەنگە

بوی ئەفرم ئەچریکینم
مژدە ی هیوات بو دینم

لەکوی گول خەرمانە ی دا؛
عەترو گولای ریژا

هەستی منیش لەوی یه
گولای بوتو پی یه

لهكوى ئهئىن پوژههلات
تارىكى ئهئى پروات

ههستى منىش لهوىيه
پووناكى بوئوپىيه

۱۹۸۴/۴/۴

ههلهپچه

شیوهن بو گوران

پرسیم له زیگه، پرسیم له ریوار
پرسیم له دارگول، پرسیم له چنار

پرسیم له کازیو، پرسیم له کاروان
تاخو تهزانن له کوچی «گوران»؟!؟

شوره بی خه مبار سه ری راوه شان!
سه رچاوه ی روونی، هینایه گریان

جریوه ی تهستیره سروشت و جوانی ی
شوخی کچه کورد، شیعو گورانی

کهف زیوینی چه سوزی هوزاران
کزول مانه وه! بی نازی گوران!

کی بایه خ بدا به جوانی ی زیان؟!
کی وورد بنووسیت، نهنجامی یاران؟

کئی دهر وونی مهنگ بکا به دهر یا؟!
کئی به هونراوه په بکهر دروست کا؟

«دهر ویش عه بدوللا» و شوخی ناو دهرگا؟
چ پینوسیکی که، باسیان بکا؟!

چ پینوسیک وا نووسی به ووردی
که چند بیزارن له جووکهی کوردی

کئی وهك نه ووهستا پروو به پرووی زوردار
پروزیبایی کرد، له په کی نازار

هاوردازی «بی کس»، هستیام پروا
خواهنی بیری پرشنگ دارم پروا

ماموستای به هرهی به رزو لوم پروا
رپیواری پیگهی پر له داوم پروا

دلسوزی راست و بی مه راسم پروا

ماندووی ریّی دووری بیّ ئەنجامم پو

کهوی خویناوی پایزی خه‌مگین
خه‌نه‌به‌ندانى «مه‌م» بو «خاتوزین»

په‌لکه زی‌پینه‌ی دواى بارانى زور
چه‌ماوه‌ته‌وه به‌رامبه‌ر به‌خور»

تریفه‌ی مانگه‌شه‌و، چه‌وی ناو کانی‌ی
ئای! بو ماموستای هونه‌رو جوانی‌ی!

تیشکی ئەندیشه‌ی بیّ سنوورم پو!
ئه‌ستیره‌ گه‌شه‌ی ریگه‌ی دوورم پو!

ده‌ریای زانست و ووشه‌ی جوانم پو
ده‌ئه‌ی کویربیّ مه‌رگ، وه‌ی «گوران» م پو
شاسواری شیعرى کورد زوبانم پو

ده‌ست بو پینوس به‌م، ده‌ستم ئەله‌رزى!

ئاخو چى بنووسم ؟ شايانى توڭبى ؟

دوا ووتەم وايە كە ببوريت ليم
كەى من ئەتوانم شيعرت بو بليم
ئەمەى كەووتەم ھەر كەف و كۆل بوو
خەم و پەژارەو شيوھنى دل بوو

۱۹۶۲/۱۱/۲۵

ھەلە بىجە

كاكه . . . شيعر؟ شيعرت بو بلنيم؟
بهزمانى هونهر تهتهوى بدوئيم؟

بهلى له دهرياي گهردشى روزگار؟!
كام ووشه بكام به ديارى و يادگار؟!

له سهر ئاوازي مهلى كام سهرچل؟!
تيشكى كام بهيان، نازدارى كام گول؟

له سهر موسيقاي كام دهنگى ديرين
زهرده پهرى خور سهر لوتكهى بهفرين

يان لهسهر تهى كام كئوى دلگير؟
سروشتي خهمگين نيگارى زوير؟!

سروهو شنه‌ی دار زریوه‌ی کام چه‌م؟
شمشطالی تینوو کف و کولی خه‌م؟!

کلاو زه‌ری زیو، پرچی ووردو جوان؟
په‌زاره‌ی، «بی‌که‌س»، نه‌ندیشه‌ی «گوران»

قاقه‌به‌ی «ژه‌ره‌ژ»، ده‌نگی کاری ویل!
هاره‌ی ده‌ست هاری نازدارانی خیل

«گه‌ردوون»، تاکوکه‌ی وایی مروه‌تی؟
تاکه‌ی سه‌ختی‌ری؟! چقل! بی‌په‌تی؟

ئای .. وه‌ی .. سه‌رسام خو‌م! نازانم چی‌یکه‌م؟!
«بووکی» په‌زاره ! که‌ژاوه‌ی سته‌م!

چی بکه‌م به‌خه‌لات بوکی که‌ژو هه‌رد؟!
له‌یلی به‌جیماو، مه‌جنونی ره‌نگ زه‌رد!

کلپه‌ی کام «نه‌وروژ»، نه‌ی هه‌تاوی که‌ی؟!
به‌رزی کام دارگوئیز، بوئی کام داربه‌ی!؟

به پراست نازانم چيپکه م! چي بلیم!
چي پشت گوی بخم، له چي که بدویم!!

به لام هه لبه ستیک، ههستی کاک «مه دهوش»
رهنگه دلی سر بیئته وه جوش

ئینجا سه رنج ده، له زامی دهروون!
له باس و خواسی دهوران و گهردوون!

یان بچو (ههولیر) لای ماموستا «گیو»؛
دلسوزی نامراد، زانای نه به زیوو

بیستونی فههاد هه وارگهی شیرین
پره له دانهی یاقووتی دیرین؛؛

خوت بیکه به رست دورری رهنگاو رهنگ
بو بیری، میژوو، بیکه به فهر ههنگ

بهائی بیگومان کاروان ناوہستی،
شہو چند درنیز بیی رۆزی تہ بی ہل بی؛

۱۹۷۸/۴/۱

ہلہ بچہ

تیینی:

تہم ہلہ بہستہ لہ میہرہ جانی شیعو
ہونہری کوردی دا لہ ہولیر خوندرایہ وہ.

دياراسى پەپولە

بەلى پەپولەم، بەراست پەپولەم
پەرۋەردەي بەردو، ھەردو، كەژو، چەم

تېشكەم خوش ئەوى بوى شىت و شەيدام
بەرەزاي شاخم، نىرگىزى شەھلام

ئەرۋم ئەگەرئىم دەشت و دۆلى شىن
ئەندىشەم ئەفرى بۆ شانى ھەنگوين

بى سروه ئەفرم، ئەرۋم ئاسايى
وورد رېنگەم ئەبرم، دوور لەلاساىى

لەكوى ئاھەنگە بى، زىكەو گروگان
ئەگەمە لاي شوان، بۆ سۆزى شمشال

ئەفرم بۆ ناو رەز گولى لالەزار
ھەمىشە لاي من، ئەورۋوزەو بەھار

میزووی پهنگینی خاکم به لگه یه
ری چهند دژوار بیت کاروان له ری یه

زور نهینی هه ن که پهی پی نابهن
گه لی جوانی هه ن ههستی پی ناکهن

له گه ل تریفه و جریوهی شه و گار
ئه یکم به مه شخه ل بو ری گهی ری یوار

له ده ریای زانست و وشه ی زور رووناك
ئاواتی دیرین، به هره و بیرى چاك

له گه ل تیشکی خور ئه دا له ناو چه م
ئه فرم ئه یدرم به رگی شه وی خه م
ئه چنم گولی وورد، سه ی، موری کال
پیشکەشی ئه که م به سالی منال

له سنگی سهخت و سهنگین چوارلا
تریفه ی شادی به هاری هیوا

چەپكىك لەگزنك، «گەشىي» گولى ئال
ديارى ئەمسالى من بى بو منال

منالانى وورد ئيوەن ھەموو كات
قارمانانى دوا رۆزى وولات

جەژنى نەورۆزى ئەمسالتان پيرۆز
ئيوەن خەمخواری نىشتمان و ھۆز

بژين بەئاشتى لەگەل سەربەستى
دوور لەجياوازى و پەژارە و پەستى

۱۹۷۹/۳/۱

يادو ماتهم

هانام بو نام خانه کهم برد
له ووشه کانت پرسيارم کرد!

«جوانترين سلاو بو تهو کهسه
کوټ له پي يه، «قيد» له دهسه

وهك سهر وكي سهر که وتووي جهنگ
به شانازی بهرز تهکا دهنگ»

توخه ي ووشه رهنگينه کان
ئيوه ههره هه ن وهك خوتان وان

ههست و هوشي ههستيار يکن
تاهه تا دوورن له مردن

له ئاسماني شهوي تاردا!
له روزگاري پر ئازاردا

وہك ئەستیرە ئەجر یوینن

وہك و بلبیل ئەچریکیینن

ئاودییری داری ئازادین

بەرھەمی بەرزی کاردوخین؛

ماموستامان؛

لە ھەورامان

لە شاران

لای ئاوارەکان

لە «ئاوی سەر»، لەکۆساران

بوتوی یەك رەنگ

بوتوی یەك روو

بو توی دلتۆزی

کوچ کردووا

دل ھاتە کول

ئەسرین ھەلچووا

بوو بە شیوەن

بوو بە گریان!

بنو ئیسته پیلو لیک نی

هەر نه وروز دی

به هار دینی

سه رچاوه کان ته ژینه وه

دره خته کان ته روینه وه

پۆل، پۆل، مهله رهنگینه کان

ته گه رینه وه بو کوستان

ته گه رینه وه بو کوستان

قووتابیان به سه رکه و تن

دهست ته کهن به سه روود و وتن

له گه ل ووشه کانت ته دوین

سه روودی روژی نوی ته لین

۱۹۸۲/۹/۱۶

بو چله ی ماته می خوالی خوش بوی به ریز، زور به ریز ماموستای
شاعیر « ماموستا کاردوخی » ناماده م کردو پیشکه شم کرد.

شين بو شاهو

ماموستامان، ئه‌ي هاورپي كه‌م
وا توپش روپوشيت ، روو له‌كي كه‌م؟!!

كي ليم بگات، له‌كي بگه‌م؟!
باسه‌كانم بوكي بگه‌م?!!

كوي بگه‌ريم؟! كام هه‌ردوو كو؟
له‌كي پرسم هه‌والي تو؟!!

چون بگه‌م ديده‌نيت «شاهو»
ئه‌ي كوئيربي مه‌رگه‌! وه‌ي مامه‌رو!

وه‌ي له‌پيري! ئاخ له‌مردن!
له‌ده‌ست هه‌ردوو كيان چي كردن?!!

ئهم دوو زورداره‌ هه‌ر زالن!
مايه‌ي ئاخ و ئوفي تالن!

چەند بەسۆز بوو ووتەکانت
هەستی بەرزو بیرى جوانت

گویم لى ئەگرتى بەووردى
چەند ناسک بوو و شىشى کوردى

ئەندىشە بوو
جوانى بوو
پەيامى کامەرانى بوو

ئا . . . هاكا ، كچم رۆژھەلات
ئىمەيش ھەر ئەگەين بەئاوات

بەرگى سەختى و ستەم ئەدرين
لەسەر چۆپى دا دەست ئەگرين

ئەبينەوہ بە چوارده سال
ئەشكىنين «كاسە» ي بادهى تال
بژى خەبات و نەبەزين
بى گومان ھەر سەرئەكەوين

۱. امامه . . له گهل به یانی نوی
ئه وکاتهی تازه خوره هلدی
په پوله بولای گول ئه فری
که بلبیل بوچل ئه گهری

ههر که ئه لاین وا نه وروز هات
نیرگز ده موچاوی ئه شوات

سه رچاوه کان، پرن، خوړن
هوئراوه کان، دهنگ هه لیرن

ووشه کانی تویش ههر گرن
نه ئه کورژینه وه، نه ئه مرن

به لام من بی تو خه مبارم
ته نیاو ناموو لیو به بارم

۱۹۷۲/۷/۲۳

هه له بجه

به بونهی کوچی دواپی ماموستای خوشه ویست و به نرخ «مه لا
حه سه نی قازی» یه وه «شاهو» ووتراوه.

سەرئىچ

كەسەيرىم كۆرد ئەو پەيكەرە
سەراپا ھەمووى گەوھەرە

بەرزى و جوانى ئەو بالايە
كوتومت ئەتووت ئالايە

چ ئالايەك، چ ئالايە
خۆزگە نەينى نەبوايە

ئەتزانى چى لەدلدايە
دلە وەياخود دەريايە

بريا نەينى نەبوايە
باش ئەتزانى كەچى تايە

كەسەيرى گردنم ئەكرد
ئەتووت گردنى چيايە

لهناو بيشه‌ی چياکه‌دا
بی‌گومان (فرازی) تیايه؛

باسی ئه‌ستیره‌یه‌کت کرد
هاته‌وه یادم ده‌ست و‌برد

گوی‌ی نه‌بوو له‌هه‌ورو هه‌را
هه‌رگه‌ش بوو زو‌رجوان ئه‌تریسکا

جار، جار، له‌به‌ر تریفه‌ی ئه‌و
تینی نه‌بوو تاریکی شه‌و

نازانم چو‌ن باست بکه‌م
هه‌ستی خو‌مت بو‌ ده‌ریجه‌م

چو‌نت پيشکه‌ش بکه‌م دیاری
که‌له‌یاد نه‌چین ئیجگاری

مه‌ر له‌به‌هاریکی شاددا
له‌نه‌وروزیکی ئازادادا

کوھسار بگه پریم خوارو ژوور
هه لېژیرم یاقووتی سوور

بوږیه نالیم گولاله ی ئال
چونکه سهراپا سووره یال

تو به چاره سه ریکی وورد
منیش به نه ندیشه ی خواکرد

به لکو هه ردوو کاریک بکهین
ئو دیمه نه، له یاد نه کهین!

تو ته ماشا «فراز» خاتوون
چهنده گرژو موئه گه ردوون

بوئیمه هه ر دانه ی داوه
به لام هه ر خه یالی خاوه

۱۹۸۲/۲/۲۳

سلیمانی

شیوهن بو ماموستا «کیو»

له گه‌ل سلاوی گهرم و گور بو

گیانی پاکي ئەم ماموستا سهر به‌رزه
به‌رامبه‌ر گه‌ل و نیشتمانه‌که‌ی، وه به‌رامبه‌ر
مروف و مروفايه‌تی.

ئای له‌سه‌ختی چه‌رخ‌ی سته‌م
وای له‌داوی مه‌رگ و ماته‌م

کوچت کرد بو هه‌واری نوی
کوی بگه‌ریم، چی بلیم؟ چی بکه‌م!

هه‌والت بپرسم له‌کی؟!
دلی شه‌وم چون بو شق بی؟!

کی بلی وامامه هاته‌وه
ده‌ست بو پینوس ئەباته‌وه

وهك بلبلی دل بریندار
بگه‌ریم هه‌وار به هه‌وار

کام لوتکه‌ی خهم بهه‌ژینم؟!
به‌چ هه‌ستیک بچریکینم!؟

لای داربه‌روو، سوره چنار
هاژه‌ی چه‌م، یان هاره‌ی ده‌ست هار

لای ره‌نجبه‌ره به‌تواناکان
لای‌ره‌ز؟ یان لای دیراوه‌کان!؟

لای شوان، له‌سه‌ر سوژی شمشال!
بگه‌ریم، بی‌رسم هه‌وال

له‌ناو ماله شرۆله‌کان!
لای مناله کزۆله‌کان!

له‌لای مه‌له، تینووه‌کان!

ناو لاپەرە، زیندوووەکان!

لەسەری رەش، تا ھەوارمان!
لای دەست نووسەکانی جاران

دەمی با ھەموو بگرین یەكجار!
فرمیسك بریزینە رووبارا!

تازە، مامە رۆی كوچی كرد!
دلسۆزەكەى نەورۆزى كورد

ئیتەر مامە لە ھەولتیری
جەژنە پیروۆزە نانیری

وەستا پینوسەكەى مامە
بو منیش نانوووسیت نامە

كى وەك تو بە كوول پیرسى؟
كچم بو خامەت، نانوووسى؟

ماموستای بهرزو روو سوورم
هاتووم، رینواری ریی دوورم!

وهك مهلی سهر لی شیواوم!
دووچاری تهلیسم و داوم!

ماموستا «گیو» ئەی بههیزتر له زیروزیوو
دلسۆزی بهمراد نهگه یوو

لهم خهم و گیزاوو داوه
سهرسامم! سهرم سوورماوه!

چۆن پینوسه کهی من بو تو
بنوسیت بلی مامه رو؟!

ماموستای میژوو ویزه ی کورد
من چۆن نه توانم بلیم مرد!

نه... ههرگیز نالیم مامه رو
چونکه نامریت، ههر زیندوویت تو

له گهل گزنگی به یاندا
له نهوبه هاری ژیاندا
که ئەلین ئەمرو نه ورۆزه
لیک ئەکەن جهژنه پیرۆزه

جائە و کاتە دەرئەکهوی
رووه و هیوا سەرئەکهوی

داری خوژگه و ههول و خهبات
گولی سهر بهستی دهرئەکات

بهلام ئیسته ئابه م جوړه!
وون بوونت هوئی خه می زوره.

ههله بجه

سالی ۱۹۷۷

به بونهی دوا مالتاواپی ماموستای زور خوشه ویست و نه مره وه
«ماموستا گیو موکریانی».

سكالا

ئەگەر ئېم بۇ ھىلانە يەك
دەستى ستەمى ئەدىيى

بۇ كاسە يەك كەھى مەي بى!
مارى رۇزگار نەي نە گەزى بى!

ئاخ بۇ سروە يەك، شەنە يەك!
بەسەر تەرمى كوردە قردا!

بەسەر مەرگى كوت و پردا!
نەيەت و تىپەر نە بو بى!

دەشمشال ژەن ئەي ئازىزم
مەوەستە بابى دەنگى نەي

زور زویرە دلى زىزم!
پەنجەت بچولنى دەسا دەي

من به شیعر تو به شمشسال
بادهی خه می تال هه تاکهی

ملی چاره نووس بشکینه
بو رووناکی بچریکینه

ژیان ده سا چی ماوه دهی
به راستی دل برینداره!

زامه کانی بی ژماره
سه رگه ردانه دادی نه دهی

جی بی بیلم قور و زه لکاوی
بگه مه سه ر چه شمه ی تاوی

ئای هزار خوژگه م به و کاته ی
که به بی خه م نه ژیم تاوی

با بی‌دهنگی؛ که یانی که ی
بابگات بوئی زهرده بهی

چنار ههروهك منی ههژارا!
خو راوه‌شینی لهه‌وارا!

کوانی ژیان؟ کوانی به‌هار؟
کوا قاقه‌بهی کهوی کوسار؟

من که‌له‌م سروشته پاکه‌م
نه‌وهی ته‌م خاکه خه‌مناکه‌م!

له‌گه‌ل هوزار، له‌گه‌ل هوره
کام زام قووله! پر ناسوره!

کام شه‌و سه‌خته! کام خه‌م زوره!
هه‌موویم نوشی بی نوره!

منم هه‌لگری نامه‌که‌ی

هەرگیز روژیک، نەم ووت ئوخەیی!

دەلیدە «نەیی»، هەر خەمە ژین!

هەر ئەینۆشین، خو ئابەزین!

هەر کەهاتین، وامان هینا!

ئەروین هەرئەگەین بەهیوا

بجولیت پەنجەت بەووردی

باییت سۆزو ئەوای کوردی

هەلەبجە

۱۹۸۰/۶/۵

ناخۆشترین روژی ژیانم

لەپەکیك لەژمارەکانی گوڤاری نووسەری کوردا بلاوکراوەتەوێ.

له گهڻ ماھوستان شاعير ڪاڪ «مهدهوش» جي هونهر مهندا

تهى ڪوڙي پيري نه ميني باوى
بمري لهناوچي رڦق و شالاوى

هه ناسهه تاسا! دوو ته رنوم له رزي!
كه ديم ناوايه! چه پوڪي پيري!

جائنه ديشهه روى جي هيشت نه وناوه
چوو بوچهند ساليڪ گهرايه داوه

بوچ ساليڪ؟ سالي شهست و شهش
كه بو يه كه منجار ناسيم ڪاڪ «مهدهوش»

ووتيان «خهياتيک»، ئهوه تا له م ناوه
هونهزی چاکه «مهدهوش»ی ناوه

کالای بهری من هه رچه نده بۆره!
سهیرو سه رسامی و په ژاره ی زۆره!

چووم کالام کپی و هینام دهست و برد
کردت به «پالتوو» جا له بهرم کرد

ژیان داستانه!، به ره و ژوورکه یه!
سه ره رای هه مووی پیریش هه یه

چیرۆکیکه سهیر! هه رخوی سه رکاره!
هه ره له گه ئل پاره و نه زاندا یاره!

جا، که هه ر جارێک پالتۆم ئه بینی
ئه هاته یادم پینووس و ده رزی

به راست، هه ردووکیان ووردن، هاورازن
هه ردووکیان به هه ره و به رزی و ئاوازن

دوو مهلی ناسک ، ئەخوینن زۆر جوان
ئەمیان بو هونەر، ئەویان بو ژیان

نابی گوی بگری لەباسی پیری
بیدرە، فری دە بەرگی زویری

دەست دەرە پینووس بنووسە بو ژین
گیانی هونەرمەند، دوورە لەبەزین

هەولیر

لەکاتی گرتنی کونگرە ی پینجەمی نووسەرانی کورددا

شیرین

بابویەك بدوین، گیانەكەم شیرین
بە یادی جاران کەدائە نیشتین

تۆی زۆر نازەنین
منی زۆر خەمگین

من بە خویندەنەو
تۆ بە پیکەنین

تۆ زۆر پەرۆشی دیداری من بویت
باست ئەکردم بو هەرکوی ئەچویت

منیش وەك بلبیل بە دیداری گول
هەرکە ئەم بینیت گوشاد ئەبو دل

دوو هاوڕینی دلسۆز، دوو خوشکی گیانی
ئەمان کرد باسی ئەمروو بە یانی

توخوا شیرین گیان
ئیمه‌ی بی تاوان
سه‌یرکه چی نه‌کرد!
چه‌پوکی ده‌وران!

هەر ته‌واو نابی ته‌لیسمی، ری‌ی ژین!
که‌ی ئەمان زانی، وایه‌ک ئەپین!!

نه‌بیر، نه‌ته‌گیر
نه‌ژینی چو‌لی
هیچ نه‌یدا داری
ده‌ردی کل‌ولی

من هەر که‌هاتم که‌ی خوشیم لایبوا
ماری زوردار له‌قژم ئالایبوا!

ئهو که‌سه‌ی که‌زور نزیکی من بو
چاوی ته‌ماع و چنگی ئاسن بووا!

تروسکه نه‌بوو، ری‌ی زور بارک بووا!

هەر پیری تەسك و هوشی تاریك بوا

باشه شیرین گیان تو بو وات لی هات؟
ئەي چي توی خسته روزگاری نه هات؟

ئەزانی شیرین، بەبی زیادو کهم
ئیمهین شاسواری گۆره پانی خەم

ئەزانی شیرین، ئیمهین نابەزین
هەر ئیمهین ستهم دینینه لەرزین

۱۹۸۳/۴/۱۵

سلیمانی

تی پینی:

کەله هونراوه کاندای باسی «شیرین» ویت مەرج نی یە هاوریکه ناوی
شیرین بیت

بەسەر زامانى ئافرىقىك

(شیرینی) کلۆل! لەیلی نامراد خۆم!
(زینی) قوربەسەر! ھەرگیز ناشاد خۆم!

ھاوړی و ھاودەمی، تەرمی بێ گیان خۆم!
خۆمن بە شوانی؛ (غوولی)! بیابان خۆم!

مەلی بێ بالی گۆم و زەلکاو خۆم!
گەری و راست پڕۆم نابوو، بەناو خۆم!

وەك فرپروكەى دەستى منال خۆم!
بى كۆرپەى ئاوات! بى گروگال خۆم!

پاش «۲۵» سال: رهنج به خهسار خوّم!
ههنگوینی لاوی بهزه هری مار خوّم!

تهنیاو بی تاوان رهنج بهعه بهس خوّم
به تیرو تانهی کهسو ناکهس خوّم

ژینی بی بههار دل بهئازار خوّم!
بی کهس! بی دادوهر، بهندو دووچار خوّم!

دهبگری!، دهبگری گیانه!
پایزه! ههرخهه ههرزانه!

تافیل بازی و دهست برین بی!
تازورداری! ناشیرین بی!

تهنانهت هاوپی و کهس وکار!
ههر بو پاره ئهبن بهمار!

ئهبنه زوردارا!
پیلان ئهگیرن وهکو هارا!

به لام هر نه نه که ی بگری
ژین هیوایه، تویش بوی بڑی

پیلانی پاره روورہش کہ
رینگہی بهختیاری خوش کہ

بہزیت پیت نازانی کہس
زیاتر هیوائہدهی لہدهس

بہسہرہات ہموی وانہیہ
بوپرچی شوگار شانہیہ

هر روورہشن ، پیلان بازان
ویژدان ٹہفروشن بہہرزان

۱۹۸۱/۲/۱

بہغلا

پرسپار له هه وار

هه وار کوانی «خال»؟
هه ر نی به له مال!

تازانم له کی
پرسم هه وال

حیله ی «ته سپی شی»
نیسته، له کوئی دی؟

ته ی دهنگی دلیر
له کوئی هه لئهستی؟

له کام شوین؟ کام جی؟
کام پیروزبادی

له کام نه ردینی
ریگهی ئازادی

به بهرزیت، ههوار

دل ئه وهند تهنگه

له تاو دلتهنگی

زمانم لهنگه

یاخوا چریکهی هوزاران نهیهت!
ئاوازی دلگیر، بهرگویی نهکهوویت!

به بی لای لایه، کورپه بسرهوویت!
شنه‌ی شه‌مالیش نه‌روات و نهیهت!

گولاله‌ی ئال و والای دهشت و دهر
نه‌رازینه‌وه! نه‌نوینن هونه‌ر!

خو ئه‌وا هه‌وار بوو به‌چهند سالی!
«خال» مالی جیهیشت رووی کرده‌چالی!

نه‌رئی ریواره! نه‌هی هه‌والی
که‌س بۆ بینینی هیچ شتیک نالی

ھاوار لەو چالە سەخت و بیروونە!
دانا سەرسامە! زانا زەبوونە!

هیچ روژو کاتیک شکوھی نەکرد!
چەند شیرێ شکاندا! لانهی ویران کرد!

چەند بیچوووە شیرێ دایە دەست ریوی!
هەرکەس بو ناکەس خوی کرد بەخیوی

لوقمانی قووت دا، ئەرەستوی ون کرد
کەس لەم دەروونە! سەری دەرنەکر

باھەلسیت، دەنگی مام کەریم بەداخ!
ئەو بنالینێ! منیش بلیم ئاخ

خالە، لەرێی دوور لەرێگەیی نەھات!
زۆر بەدلتهنگی ھاتمەووە بۆ لات!

ھاتمەووە ھەوار! ھەوار کش و مات!
نەتۆ ھەیت، نەوہک ئەوسایە وولات!

نه هوره‌ی دیوان! چریکه‌ی کوساران؟!
به‌رگویی نه‌که‌ون، چون جاری جاران!

«گهردن، های گهردن
گهردنت زهرده
سه‌یری سای گهردن
ده‌رمانی ده‌رده
هاره‌ی میخه‌ک به‌ند
شه‌و له‌خاوم که‌رد
من چون نازار دار
ته‌له‌ای تاوم کرد

منو ده‌ماوه‌ند، شهرتیکمان که‌رده‌ن
ته‌و ته‌م و من خهم تاوه پرووی مه‌رده‌ن!

جه‌که‌لان که‌لی، جه‌به‌رزان به‌رزی
هه‌رویت سه‌ر ته‌لی، هه‌رویت سه‌ر ته‌رزی

باخیکم ناشتووه‌له‌وره‌زه‌ دیمه
له‌ده‌وری مالتان گول داویه‌ خه‌یمه

بانگ کهن «داوده جو» هفتاو جهوت شارگر
سهرتاپای له یلیم بو بگری له زهر»

ئاخو من کیوم؟! یاخود «کیوه رهش»!
ههردوو کمان وهك يهك بی به هرهو بی بهش!

نه، بابی دهنگی راوه ره ی منال
سابه شکو هیوا بیته گروگال

۱۹۷۵/۴/۲۵

چەند ووتو وئېژىك

كاكى جوتيار له «گا» خوره
دلى زهوى چاك هەلدېره

مەچۆره داوى مىر و كاك
بەرەنجى شان بە بىرى چاك

بىنەرە ناو بەرەمى پاك
بۆزى زۆر پىلوانەو بى پاك

مەپرسە كورسى كامەيه
ئەوگوريس و ، كلامەيه

زۆر باشتىره لەو خامەيه
وہيان لەو پروانامەيه

كەخاوەنەكەى كوشتووه
بادەى بەدىيى پى چەشتووه!

له پال پهردهی بریقه دار
هه لیه ئەکات ههروه کو هارا!

کاکێ کرێکار دهی هه لده خشت
به رهنجی شان بهسته پشت

نان پهیدا که سه ره برزانه
که هه ره سه ره برزی ژبانه

زۆر له وانه به ریز تری
پیروز ترو به هیز تری

که له پال پهردهی رهنگا ورهنگ
وهک زهروو خوین ئەمژن بی دهنگ!

سه دهی بیسته گهله هوشیاره
هه ره کهس هه ره چوئیک بیت دیاره

کاکێ گاوان له م کهله، بو کهله
هه را ئەکهیت به په له پهله!

لەم ئەدەبی دار، لەو ئەدەبی پەل

ئەكەویتیە ناو ئاو وەك مەل

چەند بی گەردە ئەو ژیانە

نەفیشالەو نەتاوانە

کاکى شوان لیدە شمشال

جوانە میگەل، جوانترە یال

سەر ئاخ لەدەست هەناسەى کال!

بی سنورە ئەندیشەى تال!

هەر سال بەسال خوزگەم بەپار

کەى وەها بوو؟! هەلپەى زوردار

۱۹۷۱/۲/۱۵

هەلەبجە

تى بىنى:

ئەم شیعەرە لەژمارە تايپەتى يەكەى رۆژنامەى هاوکاریدا لەسالى

۱۹۷۲دا بلاوكرائوتەو.

چۆلە كەو منال

ئەي چۆلەكەي ووردو جوان؛
ئېسك سووكى دارهوان؛

بىو بچو بە قونە قون
يارى بكة لەگەل من

منىش خاوين و پاكىم
پەروەردەي بىرى چاكىم

مەترسە ، رامەكە لىم
گويم لى بگرە چى ئەلىم

تو لەگەل پەپولەكان
چاو شاركى كەن بوختان

منىش هوگرى جوانىم
لەگەل ئىوهدا ئەزىم

چون رائه كهه بو كولان!
زيان ئه دهه له مالان!

بهردى دارلاستىكى من
بشكىنى سهرو گهردن.

ههركه شهو هات ماندوو بيم
ههه ئيواره لى بنووم!

ئهوه بى ئيش و كارم!
بىزار بن له كردارم!

ئهى بو دواروژ چى بكهه!
چون بى بگهه بيمه بهرهم!

بژى خوو رهوشتى جوان
بژين ئيوهه وانه كان

بژين دراو سىكانم
كهوهك كهسو كارم وان؛

ماموستا و قوتابخانه تيشكى روژى ژيانن
ههريژين هاوري كانم هاوكارو پشتيوانن

۱۹۸۴/۲/۱۸

ههله بجه

تارا

تارا، كچه كورد، وهكو نهستیره،
سهردهميك بکشی، سهر بده لیره،
سهرکه سهرانگای خاکی باپیران،
ئیسره یه پیشه ی مادرو تاریان،
ته ماشا میژووی پایتهختی بابان،
ته لاجوالانو دهشتی کانیسکان،
بروین بگهینه سهرلوتکه ی به فرین،
ههوار بهه وار یادگاری دیرین،
باخان شهتاوان شهپولی رهنگین،
فههاد سهر گهردان شیرینی خهم گین!
به بهیتی کوردی وورد وورد بت دوینم،
ریحانه ی کیوی که ژت بو بینم،
له ده ریای ویژه ووشه ی روو نوگهش،
بشکینیت بالی سهختی شهوی رهش،
نهك بهتینی خهم روژیک بیت بیزار!
نه بهزیت تاکو تو شهو نه که بیت بار،
ووشه ی روو نوگهش لههستی پرسوز،
ههروهك پلیسه ی ئاگری نه وروز،

بۆت ھەل بڑ یرم وەکو بە لالوک،
زەرد وەکو گزنگ سوور، وەك تارای بوک،
بیکەمە ملت ملواتکە یاد گار،
تازەو تەر ھەروەك ھەمیشە بەھار،
گەردنو ملوگەردانە ی بی گەرد،
وەك کەلە کیوی یان ئاسکۆلە ی ھەرد
چۆن گەردانە یەك ھەر بریقە ی بی
بەشەو چراخان بە روژ ژینی نوی

یادیک

بووکو، باله بان، هازه هاژی چه م،
چه تری شوره بی، تاراو سهر په رچه م
بارگهی (پینخه سوو)؛؛ کولیچه ی تیابه؛؛
میوژوو؛ باسووق؛ تویشووی ریگایه،
رمبازی له شکر؛ سواری به ده ماخ؛
قاقاو قریوه؛ دهنگ دانه وهی شاخ؛
زریوهی ناو (دی)؛ هاره ی خشلی زیو؛
زرمه ی زهماوهند؛ بووکی دابه زیو
تو بلیت گه ردوون، شیرینی تال کات؟!
دی؛ هه ره سپینیت شایی؛ به تال کات؟!
شار پتاسینیت! هه وار به دووکه ل!
ساواو پیشکه که ی، بکات به مه شخه ل!
له ناو فره هنگی گاده مو، جهوا؛
به دی، نه کراوه، نه ورۆزیکي وا!

جوانه دار بهروو محاله به لالوك،
پي دهشت رهنگينه وه كو بهرگي بووك؛
كانيو بهراوو خهلهو خهرمانه؛
مي گهل، سهرمهستي شمشالي شوانه،
جا ئينجا خوينهر ناشي نه يزاني؟
له گهنجي ديرين تاجي كه ياني؛
به هرهو ديمهني ئه م خاكه پاكه؛
گه ربيو نه مان پي نه بوونمان چاكه.

له هاو كاريدا بلاو ۱۹۸۷/۱۲/۱

كراوه ته وه

بەيتىڭ دىيۈن

دە ئەدى خاۋەن سۆزىكى ۋا
ئەرا تەمەن رۇيۇر ئەما!

خەم پارگەي خەست لە ھەرچەۋار لا
رەشمائى، خويى لى ھەلدا!

بەھارى ژىن ئەۋا رۇيى!
بەلام نەۋرۈزىكى؛ ئەدى!

بە بەيتىڭ ھەر ئىجگار دىيۈن،
ھەر ۋەك شانى ھەنگۈين شىرپىن،
دەم گەرەۋە!

بو من ماندوو بى پشوو،
ريوارى ريگه لى وونبوا

بى تريفه بى تيشكى خورا،
رى، پر له جانه وهرى زورا،

بهيتىك، قالبوى دهورانى زوو،
وهك (ئالتون) له مهحك دهرجو،

رستىك (مروارى) تيشك دار
بههره و بهرهه مى ههستيار

هاژدى سهرچاويهك قهشەنگى؛
برواو، هيو، سىروونو دهنك

با ببيت به تويشو هاورىم،
هيچ نه ببيت بزائم من كيم؛
دهفهرموو دهست دهره پينوس
بىر كهره وه ؛

ئەزەبى كەلەپكەن .. دۆۋرەكە سۆزى

كىي ئەيوت چىيا جىوانە مەرگە ئەيى
كىي ئەيوت خارەي تاڭگە ئەۋدستى

كىي ئەيوت كانى گۆرى بو ئەكرى
كىي ئەيوت رەنگى سىروشت ئەگۆرى

بەلام ئە، دايكم ديمەنى جواقم،
تو ھەر نەۋروزى نىش دايستانم،

بىستومە شىنى مەجنون و لەيلى،
شەپورى شىرىن بو فەرھاد ئەيى،

بەلام نەمبىستوھو ھەر نەبۇدو نابى،
بلىن نىشتمان مرد پاخود ئەمرى،

بەلى بى گومان كە من رۆلەي دىم،
كە ئەو بسوتىت من بو نەسو تىم؟

سىروشتى بەرزم وەك خوى ئەمىنى
نە ئەو ئەگۆرى نەمن ئەگۆرىم

كاك كامه رانیش وهك كیوه كانی،

له گه ل گزنگی تازه ی به یانی،

له گه ل هه لیه ستو هوره و گورانی ی

له گه ل قاسپه ی که و شمشالی شوانی،

له گه ل لاپه ره ی روزانی پاکی،

له گه ل دلسوزیو بیری روناکی،

له گه ل نه به زیو وره به رنه دان،

له گه ل زیوه وی راستی نه سران،

له گه ل سروودو ته پئی سه رکه وین،

نامری (کامهران)؛ نه ژبی کامهران دووره له مردن.

به بونه ی چله ی ماته مینی شاعیری

نیشتمان په ره ورو نه مر ماهوستا

کامهران موکریه وه

له گوشاری به یاندا بلاو کراوه ته وه

چەند كۆرۈنەنە ھۆنراۋىيەك

مىنالىكى چالاكم

مىنالىكى چالاكم
ھوشيارو بىر پووناكم

وانەكانم خوش ئەوتى
سەرئەكەوم بى باكم

مەشخەلى رتى خەباتم
ھىۋاي بەرزى وولاتم

۱۹۸۴/۴/۲۶

مەلەبىجە

۱۳۳

» چەند كورته ھونراوھ يەك

گەر نە پېچرېنېم بەندى دوو چارى!
خوم نە رەنجېنېم بو بەختيارى

چاوه رېئى خەلك بېم، خوم تى نە كوشم
جاكەى مروقم، كەى خاوه ن ھوشم

بە پېچ و پەنا برويت ئەنەوى

چون ھەنگاوت ناوادرئەكەوى

ئەو پەردەى ئېستە بىرقە دارە
ھەر دەرئەكەويت ھىلانە مارە

لاى لايە

دوینی بەیانی ، بی ئاگاۋ خاموش
لەخەو راپەریم ، بەدەنگیکى خوش

دایکىك بەنەرمى لای لایەى ئەکرد
ئەندیشەو هوشى بولای خوۋى ئەبرد

بەلام کۆرپەيەك نەيەتە کۆر جوان
دەك یاخوا نەيیت بەبار بو ژيان

* *

زۆر هوشیار نەبی ، دیارە کە خەلکى
ئەوہى پى خوشە تو ھەرگیز نەبی

نەمامپک ریشەى بەمەردى پرووا
شەو چەند دژوارپیت بەگزنک ئەگا

رەوشتى جوانە ، سروشت ئەنوینی
بەھیچ ناگۆرى ، زەنگ ھەلناھینی

ترسان لەچی

دەور و پەشت و ژيانی چۆل
بەختی ئەزۆك منی كلۆل

جیهانیکی سەیر و سامناك
منی تەنیا ئاسمانی تاك

بەلام لەگەڵ ئەم گەردوونە
ترس و بەزین ، هەر تیا چوونە

تەنیا میژوو نامری و ئەزی
كەمەرگ هەبێ ترسان لەچی

سهر بهر زای

من مناله کهم که تو یانا کو شتم
تازاری سدخت و سو یان بی پنجه شتم

ژینیان لی کردم به دوزخنی تار
پرگورگی برسی، پر ته لیسیم و مار

له ژیر په لیانا په لم ته کوتا
بی کهس و لاواز به تاقی ته نیا

گه شی زامه کهی نوم کرد به چرا
ته نیا هه رته و بو و تروسکه ی ریگا
به خوینه کهی تو که و تمه نووسین

کھی ریگا

نووسیم بابه گیان مژده، مسه بهر زین بستین

نووسیم بابه گیان مژده، مسه بهر زین

دوا ووتە

خوینەری بەریز بەلی بی گومان رەوشت بەرزی و
خوراگیسرتن و دلسوزی، تاکە ریگەیه بو بە ئامانج
گەشتنی ئاسادەمیزاو جا لێردا بەخوات ئەسپیرم،
هیوادارم لە بەرەمیك، یان چەند بەرەمیکی تردا
بکەوینەوه ووتووویژ، لە دیداری وێژەیدا بەیەك
بگەینەوه بیگومان ئاواتیشم بەرزی و باشیتەرەنگە
بیشزانت؛ ئای کە چەند بە سەرفرازیت بەختەوهرم.
خۆزگە ئەبوم بە تیشکیك هەمسوو توولە ری یە
باریکە کانم بوو ووناک ئەکردیتەوه، ئەبوم بە
مستەکولە یەك، پستی هەموو ستەمکارو ستەمیکم بو
ئەشکاندیت بیسورە کە هەر ئەوەندەم لە دەست دیت.
«ئەگەر گول نەبم، درکیش نیم» هیوادارم بە دیارییە
بچکولە کانم رازی بیت رایشت چییە، بۆت هەیه،
بفەرموویت بە دەربیرینی ئەوەندەو تا دیداریکی دی،
جاریکی کەیش بەخوات ئەسپیرم

خورشیده بابان

رقم الايداع ٧٥٣ في المكتبة الوطنية ببغداد لسنة ١٩٨٨

دار الحرية للطباعة

الجمهورية العراقية
وزارة الثقافة والإعلام
دار الثقافة والنشر الكردية
السلسلة رقم (٢٦)

شجرة البطم

خور شيدده بابان

تأليف: محمد زاده

السعر (٦) دينار واحد

دار الحرية للطباعة - بغداد